

LUCRĂRILE SIMPOZIONULUI

„Școala, a doua familie”

Ediția a XII- a

3 APRILIE 2026

„Jocul este forma cea mai înaltă a cercetării.”

(Albert Einstein)

LUCRĂRILE SIMPOZIONULUI "Școala, a doua familie" Ediția a XII-a

Str. Vasile Alecsandri Nr.13
Făgăraș - Jud. Brașov

Lucrările Simpozionului "Școala, a doua familie"
ISSN 2558-8214, ISSN-L 2558-8214

Calendarul Proiectelor de Educație Extrașcolară Județene 2026,
poziția 8

Coordonator simpozion:

Director prof. Aldea Iuliana

Coordonatori broșură:

Director prof. Aldea Iuliana

Prof. înv. primar Păișiu Ariadna

Organizatori simpozion:

Director adjunct prof. Chiriloiu Georgeta

Prof. înv. primar Păișiu Ariadna

Prof. înv. primar Grecu Alexandra

Prof. înv. primar Bărcuțean Iulia

Prof. înv. primar Sburlea Ileana Simona

Prof. înv. primar Sîrb Mirela Carmen

Prof. înv. primar Paler Mariana

Prof. înv. primar Aldea Andra

Prof. Vlad Ramona

Prof. Savu Daniela

Prof. Banu Georgeta

Psiholog Suciuc Gabriela

Echipa de organizare:

SECȚIUNEA I - primirea, selectarea și clasificarea documentelor

-mediator - Prof. înv. primar Bălan Silvia, Prof. înv. primar Molnar Adriana

SECȚIUNEA II - primirea, selectarea și clasificarea documentelor

-mediator - Prof. înv. primar Aldea Andra, Prof. înv. primar Grecu Alexandra

SECȚIUNEA III**Mini concert – deschidere simpozion**

Prof. Tiptiș Florin

Prof. Gulea Georgia

Prof. Sandu Cristina

Prof. Haiduc Horațiu

Atelier ”Formă și culoare”

Prof. Mureșan Alexandra

Prof. Sburlea Simona

Prof. Sîrb Carmen

Atelier ”Bucuria în mișcare”

Prof. Curticăpean Aurelian

Prof. Ivan Cătălin

IT

Prof. Popa Lidia

Prof. Molnar Claudiu

SIMPOZIONUL NAȚIONAL

„Școala, a doua familie”
EDIȚIA A XII- A

**DEȘCHIDEREA OFICIALĂ A SIMPOZIONULUI
VA AVEA LOC ÎN SALA TRONULUI
DIN CETATEA FĂGĂRAȘULUI**

DATA:

3 APRILIE 2026

ORA 10:00

Organizatori: Școala Gimnazială "Ovid Densusianu", Făgăraș (Jud. Brașov)
Parteneri: Inspectoratul Școlar Județean Brașov, Primăria Municipiului Făgăraș, Muzeul Țării Făgărașului "Valer Literat",
Casa Corpului Didactic Brașov

SIMPOZIONUL NAȚIONAL

„Școala, a doua familie”
EDIȚIA A XII- A

**DEȘCHIDEREA OFICIALĂ A SIMPOZIONULUI
VA AVEA LOC ÎN SALĂ TRONULUI
DIN CETATEA FĂGĂRAȘULUI**

DATA:

3 APRILIE 2026

ORA 10:00

Organizatori: Școala Gimnazială "Ovid Densusianu", Făgăraș (Jud. Brașov)
Parteneri: Inspectoratul Școlar Județean Brașov, Primăria Municipiului Făgăraș, Muzeul Țării Făgărașului "Valer Literat",
Casa Corpului Didactic Brașov

„ȘCOALA, A DOUA FAMILIE”

Ediția a XI-a a proiectului *Școala, a doua familie*, desfășurat la Școala Gimnazială „Ovid Densusianu” din Făgăraș s-a derulat în perioada martie-iunie 2025, fiind implicați peste 200 de participanți, elevi și cadre didactice atât din Făgăraș cât și din județe precum Argeș, Brașov, Galați, Sibiu, Ilfov, Ialomița, Olt, Cluj, Satu Mare, Timiș, Bacău, Vâlcea, Dolj, București, dar și cadre didactice din Republica Moldova și Polonia.

Peste 100 de cadre didactice din întreaga țară au prezentat sinteze ale lucrări pedagogice, realizate în urma experienței la catedră.

Deschiderea simpozionului a avut loc la Muzeul Țării Făgărașului ”Valer Literat”, în data de 9 mai 2025, debutând cu mini concertul realizat de către elevi ai școlii noastre, coordonați de profesorii de muzică, continuând cu prelegeri și dicuții inițiate de către invitații participanți și organizatori. Activitățile simpozionului au continuat la sediul unității noastre școlare.

Lucrările cadrelor didactice au fost susținute în cadrul a două secțiuni:

I. Activități creative, bazate pe digitalizare și colaborare, menite să creeze un mediu incluziv și participativ în școală și dincolo de ea

II. Metode și tehnici eficiente de formarea elevi a unei conduite empatice față de semenii și responsabile față de mediu

În cadrul secțiunii a III-a s-au realizat activități pentru elevi:

Formă și culoare: un atelier handmade și un atelier de pictură,

Bucuria în mișcare-activități sportive.

De asemenea, elevii au fost invitați să participe cu lucrări în secțiunea dedicată artelor plastice: **”Școala mea, lumea mea”**

Rezumatele celor peste 100 de lucrări participante la Simpozion, au fost publicate în broșura **Lucrările Simpozionului ”Școala, a doua familie”** cu ISSN 2558-8214 și au fost diseminate prin activități metodice în cadrul cercurilor pedagogice și în cadrul comisiilor metodice din instituțiile școlare de proveniență a participanților. Lucrarea publicată este o resursă atât pentru profesorii debutanți și pentru studenții care se pregătesc pentru o carieră didactică, cât și pentru orice profesor, provocările actuale impunând atenție la orice strategie, metodă actuală sau exemplu de bună practică. Lucrările expun metode inovative esențiale în demersul didactic, menite să îmbunătățească activitatea la clasă și să creeze comportamente responsabile față de semeni și față de mediu.

Au fost prezentate proiecte deja puse în practică și modele de activități extrașcolare, pentru promovarea tradițiilor, pentru dezvoltarea competențelor sociale, cultural-artistice, pentru divertisment și creativitate, pentru dezvoltarea spiritului civic, a responsabilității pentru protecția mediului și pentru dezvoltarea parteneriatului școală – familie.

Lucrările prezentate s-au remarcat prin formularea concluziilor și a rezultatelor obținute în urma desfășurării bunelor practici și activităților inovative în educație, formând o sursă consistentă de informații și practici pentru cadrele didactice, în vederea adaptării lor la nou, la digital, la schimbare.

Ediția a XI-a a reprezentat un succes dincolo de cifrele oficiale. De la Făgăraș până în Polonia și Republica Moldova, am demonstrat că suntem o rețea de siguranță pentru copiii noștri. Cele peste 100 de idei inovatoare prezentate sunt acum resurse care vor modela viitorul, confirmând că școala noastră este, cu adevărat, a doua familie.

ȘCOALA ȘI FAMILIA, O SIMBIOZĂ A VALORILOR ÎN ERA DIGITALĂ

Director Prof. Aldea Iuliana
Școala Gimnazială „Ovid Densusianu” Făgăraș

Într-un secol definit de o metamorfoză digitală galopantă, unde algoritmi par să dicteze ritmul cotidian, supraviețuiesc doi stâlpi de susținere care refuză să se clatine: **FAMILIA** și **ȘCOALA**. Acestea nu sunt simple entități administrative sau sociale, ci veritabile surse de siguranță emoțională, repere de echilibru într-un univers aflat într-o expansiune informațională fără precedent. Din fuziunea acestor două universuri se naște reușita copilului, nu doar cea academică, ci una profund umană, socială și spirituală.

Școala și familia funcționează ca un organism viu, ale cărui inimi bat la unison pentru a sculpta viitorul educabililor. Ele nu doar transmit informații, ci modelează caractere, insuflă seturi de valori și clădesc structurile interioare ale micilor exploratori.

Școala acționează ca un vector de direcție, oferind provocări intelectuale și o cunoaștere structurată.

Familia conferă mediul stabil al dragostei necondiționate, oferind acea încredere bazată pe susținere.

Departate de a fi o structură rigidă, această conexiune funcționează ca un dialog continuu, unde rolurile celor doi piloni se întrepătrund armonios.

Școala preia căldura familială pentru a umaniza procesul de învățare, în timp ce familia adoptă structura și rigoarea școlară pentru a ghida maturizarea. Împreună, ele creează contextul ideal pentru formarea unui individ în care empatia și rațiunea coexistă în armonie.

În paradigma actuală, școala nu se rezumă la a transmite informații, ci modelează destine, oferind elevilor instrumentele necesare pentru a naviga în realitatea complexă de mâine.

Aceasta funcționează ca un spațiu de creștere unde rădăcinile cunoașterii hrănesc aripile unei gândiri libere și asumate. Prin implementarea unor metode inovative, adaptate profilului psiho-emoțional al „generației digitale”, școala reușește să construiască personalități solide, capabile să navigheze cu succes în mediul global.

Familia rămâne primul spațiu al siguranței profunde, locul unde se naște curajul de a visa. Aici, copilul experimentează pentru prima dată acceptarea necondiționată, elementul esențial pentru dezvoltarea unei stime de sine sănătoase. Valorile înrădăcinate la nivel micro, în sânul familiei, devin fundamentul pe care școala îl extinde și îl rafinează, transformând instinctele primare în responsabilitate socială și civică.

Angajamentul nostru de a organiza evenimente de anvergură, precum Simpozionul „Școala, a doua familie”, se materializează prin oferirea unor resurse practice, structurate pe două paliere esențiale:

SECȚIUNEA I: *Activități creative, bazate pe digitalizare și colaborare, menite să creeze un mediu incluziv și participativ în școală și dincolo de ea.* Aceste metode transformă participarea elevului într-o experiență activă, care depășește barierele fizice ale clasei.

SECȚIUNEA II: *Metode și tehnici eficiente de formare la elevi a unei conduite empatice față de semenii și responsabile față de mediu.* Este „arhitectura empatiei” aplicată, unde grija pentru planetă devine o extensie naturală a inteligenței emoționale.

SECȚIUNEA III: Ateliere de creație:

- a. ”Formă și culoare” (handmade și pictură)
- b. ”Bucuria în mișcare” (sport)

De asemenea, elevii au fost invitați să participe cu lucrări în secțiunea dedicată artelor plastice: **Școala mea, lumea mea.**

Fiecare proiect, de la inițiativele locale la cele internaționale de tip Erasmus+, reprezintă o oportunitate de a suda legătura vitală dintre cei doi piloni ai educației.

Prin această simbioză între universul familial și cel școlar, ne asigurăm că fiecare copil pornește în viață nu doar cu un bagaj de cunoștințe, ci cu o busolă morală intactă și cu inima pregătită pentru provocările imprevizibile ale viitorului. Această alianță transformă educația dintr-un proces formal într-o experiență de viață autentică, în care valorile fundamentale precum integritatea, respectul și responsabilitatea sunt trăite, nu doar predate.

În acest context, echilibrul rațional și emoțional devine scutul lor cel mai de preț. Când vocea încurajatoare de acasă rezonază cu rigoarea blândă de la catedră, copilul capătă încrederea necesară pentru a explora, a greși și a se ridica mai puternic. Formăm, astfel, nu doar tineri competitivi, ci caractere puternice, capabile să manifeste empatie față de semenii și o grijă profundă față de mediul înconjurător, înțelegând că acțiunile lor individuale modelează realitatea colectivă.

Finalul călătoriei noastre educaționale nu este nota din catalog, ci omul împlinit care, peste ani, va privi înapoi cu recunoștință către cele două „inimi” care i-au ghidat pașii.

Este promisiunea noastră comună că acești tineri vor păstra vie flacăra valorilor primite aici, devenind adulții responsabili care vor construi, la rândul lor, o lume mai bună, mai verde și mai plină de compasiune.

Rămânem, așadar, garanții acestui spațiu de siguranță, uniți de convingerea că nicio tehnologie nu va putea înlocui vreodată căldura unei mâini întinse la momentul potrivit.

COMPETENȚE DIGITALE ȘI CREATIVITATE ACTIVITĂȚI BAZATE PE DIGITALIZARE ȘI COMUNICARE PENTRU UN MEDIU EDUCAȚIONAL INCLUZIV

Profesor Cioceanu Silvana
Inspector școlar pentru proiecte educaționale
Inspectoratul Școlar Județean Brașov

În contextul digitalizării accelerate a societății, dezvoltarea competențelor digitale devine o prioritate strategică în educație. Activitățile creative mediate de tehnologie au un rol tot mai important în stimularea participării active și în construirea unui mediu incluziv, atât în școală, cât și în afara acesteia.

Transformările tehnologice din ultimele decenii au redefinit modul în care oamenii învață, comunică și participă la viața socială. Educația este chemată să răspundă acestor schimbări prin integrarea competențelor digitale în procesul de predare-învățare-evaluare. Nu mai este suficient ca elevii să utilizeze tehnologia la nivel funcțional; aceștia trebuie să devină creatori de conținut, colaboratori activi și utilizatori critici ai mediului digital.

Activitățile creative bazate pe digitalizare și comunicare oferă oportunități autentice de învățare, contribuind la dezvoltarea unui mediu educațional incluziv, în care fiecare elev își poate valorifica potențialul.

Competențele digitale includ mai multe dimensiuni interconectate: alfabetizare informațională, comunicare și colaborare online, creare de conținut digital, siguranță digitală, rezolvare de probleme.

Aceste dimensiuni pot fi dezvoltate eficient prin activități practice și creative. De exemplu, utilizarea platformei **Google Classroom** permite organizarea conținutului educațional și facilitarea interacțiunii, în timp ce aplicații precum **Canva** sau **Genially** susțin dezvoltarea competențelor de design și prezentare vizuală.

Exemple de activități creative bazate pe digitalizare

- Crearea de materiale multimedia

Elevii pot realiza produse digitale variate, precum: prezentări interactive în **Microsoft PowerPoint** sau **Prezi**, videoclipuri educaționale folosind **CapCut** sau **Adobe Express**, podcasturi cu ajutorul aplicației **Anchor** (Spotify for Podcasters).

Un exemplu de activitate: Elevii creează un videoclip explicativ despre o temă studiată (de exemplu, schimbările climatice), folosind imagini, text și voice-over. Activitatea dezvoltă competențe de sinteză, comunicare și creativitate.

- **Storytelling digital** - combină narațiunea cu elemente multimedia. Platforme precum **Storyjumper** sau **Book Creator** permit elevilor să creeze cărți digitale.

Un exemplu de activitate: Elevii redactează o poveste digitală despre incluziune sau diversitate, integrând imagini și audio. Activitatea contribuie la dezvoltarea empatiei și a expresivității.

- **Colaborare în spații digitale** - Instrumentele colaborative precum **Padlet**, **Jamboard** sau **Miro** permit lucrul în echipă în timp real.

Un exemplu de activitate: Realizarea unui „perete digital” pe **Padlet** în care elevii contribuie cu idei, resurse și reflecții pe o temă comună. Această metodă stimulează participarea tuturor elevilor, inclusiv a celor mai rezervați.

- **Gamificarea învățării** - Aplicațiile interactive precum **Kahoot!**, **Quizizz** sau **Wordwall** transformă învățarea într-o experiență ludică.

Un exemplu de activitate: Profesorul creează un quiz interactiv pentru recapitulare, iar elevii participă folosind dispozitivele mobile. Activitatea crește motivația și implicarea.

- **Crearea de conținut vizual și design digital** - Instrumente precum **Canva**, **Piktochart** sau **Adobe Express** sunt utile pentru realizarea de: infografice, postere digitale, prezentări vizuale.

Un exemplu de activitate: Elevii creează un infografic despre un subiect studiat (ex. drepturile copilului), sintetizând informația într-un format vizual atractiv.

Comunicarea digitală și incluziunea

Comunicarea digitală facilitează interacțiunea continuă și accesibilă între participanții la procesul educațional.

Platforme precum **Microsoft Teams** sau **Zoom** permit desfășurarea lecțiilor online și colaborarea la distanță cu beneficii precum: acces la educație pentru elevii din medii defavorizate, participare flexibilă, feedback rapid.

Tehnologia sprijină incluziunea prin: subtitrări automate (ex. în **YouTube**), cititoare de ecran, instrumente de traducere automată (ex. **Google Translate**).

Un exemplu de activitate incluzivă: Elevii creează materiale video cu subtitrări, pentru a fi accesibile colegilor cu dificultăți de auz.

Activitățile digitale colaborative contribuie la: dezvoltarea empatiei, respectarea diversității, comunicarea eficientă.

Extinderea învățării dincolo de spațiul școlar

Digitalizarea permite continuarea învățării în contexte informale.

Elevii pot accesa cursuri online pe platforme precum **Khan Academy**, **Coursera**, **edX** sau își pot crea portofolii digitale folosind **Google Sites** sau **Seesaw**, unde își documentează progresul.

Un exemplu de proiect cu impact comunitar, utilizând tehnologia: Elevii dezvoltă o campanie online de conștientizare privind protecția mediului, folosind rețele sociale și materiale digitale create de ei.

Rolul profesorului în facilitarea învățării digitale

Profesorul devine un facilitator al învățării, având rolul de a selecta instrumentele adecvate, de a crea contexte autentice de învățare, de a ghida elevii în utilizarea responsabilă a tehnologiei, de a promova incluziunea.

Integrarea eficientă a tehnologiei presupune formare continuă și deschidere către inovație didactică dar aduce cu sine și multe provocări: acces inegal la tehnologie, competențe digitale insuficiente, riscuri de securitate online, suprasolicitare digitală. Pentru a răspunde acestor provocări: investiții în infrastructură, programe de formare pentru profesori, politici educaționale coerente, echilibru între activități online și offline.

Inspectoratul Școlar Județean Brașov are printre obiective crearea cadrului necesar dezvoltării competențelor digitale ale profesorilor și elevilor din școlile brașovene.

Astfel, între anii 2021 – 2024, ISJ Brașov a implementat, în calitate de partener, proiectul Erasmus+ 2021-2-AT01-KA220-SCH-000048905, "Digital Skills Enhancement" (DigiSET), în cadrul căruia și-au testat competențele digitale și au finalizat un curs de formare 248 de cadre didactice. Platforma proiectului este în continuare disponibilă gratuit: <https://digiset.e-learning.cc/webapp/>.

De asemenea, Inspectoratul Școlar Județean Brașov este lider de consorțiu într-un proiect de Accreditare Erasmus+, 2022-1-RO01-KA120-SCH-000109787, având ca parteneri 24 de unități școlare, unul din obiectivele proiectului fiind dezvoltarea competențelor digitale ale cadrelor didactice din consorțiu, pentru utilizarea noilor tehnologii, aplicarea și diversificarea metodelor moderne de predare.

În concluzie, activitățile creative bazate pe digitalizare și comunicare reprezintă un instrument esențial pentru dezvoltarea competențelor digitale și pentru crearea unui mediu educațional incluziv. Prin integrarea strategică a tehnologiei, școala poate deveni un spațiu al inovației, colaborării și participării active.

Viitorul educației depinde de capacitatea de a valorifica aceste oportunități, transformând elevii din consumatori de informație în creatori și cetățeni digitali responsabili.

SCHOOL–FAMILY PARTNERSHIP IN THE DIGITAL AGE: Innovative Approaches for Student Achievement and Well-Being

Hanefi Zobar, Teacher
Iskenderun Ozel Egitim Ortaokulu

Abstract

This study explores the role of school–family partnerships in the digital age, focusing on their impact on students’ academic achievement and well-being. As education increasingly integrates digital technologies, parental involvement has become a key factor in supporting student success. The paper examines two main dimensions: digital competencies and environmental education. Drawing on research from Türkiye and Romania, the study highlights how family engagement in digital learning enhances motivation and how participation in environmental activities fosters responsibility and empathy. The findings suggest that strengthening school–family collaboration contributes significantly to students’ holistic development.

Keywords: school–family partnership, digital literacy, environmental education, student achievement, well-being

1. Introduction

In the digital age, education has evolved beyond the traditional classroom and now involves a dynamic interaction between schools, families, and technology. This transformation has increased the importance of school–family partnerships, which play a critical role in shaping students’ academic performance as well as their social and emotional development. Research consistently shows that parental involvement positively affects student achievement and school engagement (Hill & Tyson, 2009; Jeynes, 2012).

Studies conducted in Türkiye indicate that family participation improves students’ academic outcomes, motivation, and adaptation to school (Çakmak & Yıldız, 2019; Şahin & Ünver,

2020). Similarly, research in Romania emphasizes that strong school–family collaboration contributes to students’ academic success and psychosocial well-being (Bocoş & Jucan, 2017; Ionescu, 2018).

Within this framework, developing digital competencies and promoting environmental awareness stand out as two essential areas for enhancing school–family partnerships.

2. Digital Competencies and Family Engagement

2.1. Digital Literacy and Parental Involvement

Digital literacy refers to the ability to effectively access, evaluate, and create information using digital technologies. In today’s learning environments, students’ development of these skills depends not only on schools but also on families. Parental involvement has been shown to significantly improve students’ motivation and academic performance (Epstein, 2011).

In Türkiye, research highlights that parents’ digital competence directly influences students’ use of technology. When parents guide their children in using digital tools responsibly, students demonstrate higher academic success and increased awareness of digital safety (MoNE, 2021).

Similarly, studies in Romania indicate that parental engagement in digital learning processes enhances students’ motivation and participation (Bocoş & Jucan, 2017). Activities such as creating digital stories, producing videos, and participating in online projects together foster both cognitive and social development.

2.2. Digital Communication

Digital communication tools have transformed the interaction between schools and families. Platforms such as online learning systems and messaging applications enable continuous communication, allowing parents to monitor their children’s progress more effectively (OECD, 2020).

In Türkiye, especially after the COVID-19 pandemic, digital communication between teachers and parents has become more structured and widespread. This has improved transparency and strengthened parental involvement in the educational process.

Similarly, in Romania, digital platforms facilitate communication and encourage families to take a more active role in education (Ionescu, 2018). These developments ensure continuity in learning and promote collaborative engagement.

2.3. Creative Digital Practices

Creative digital activities encourage active learning and help students develop critical thinking and problem-solving skills (Redecker, 2017).

Projects implemented within Erasmus+ programs in both Türkiye and Romania show that involving families in digital content creation improves learning outcomes. These collaborative activities not only enhance academic skills but also strengthen communication and creativity

3. Environmental Education and Family Participation

3.1. Developing Environmental Awareness

Environmental education aims to cultivate awareness, responsibility, and sensitivity toward nature (UNESCO, 2017). Experiential learning approaches, particularly those involving direct interaction with nature, are highly effective in achieving these goals.

In Türkiye, studies demonstrate that nature-based activities positively influence students' attitudes toward the environment (TÜBİTAK, 2019). Similarly, research in Romania shows that experiential environmental education increases students' environmental awareness and responsibility.

Family involvement plays a crucial role in reinforcing these outcomes, as it connects school learning with everyday life experiences.

3.2. Student-Centered and Experiential Learning

Student-centered approaches such as project-based and experiential learning are essential in environmental education (Kolb, 1984).

Examples include recycling projects, sustainable living practices, and nature observation activities. These experiences allow students to actively engage in learning and develop a sense of responsibility toward the environment.

3.3. Family-Inclusive Environmental Activities

Family participation enhances the effectiveness of environmental education by supporting the transfer of knowledge into daily behavior (Hoover-Dempsey et al., 2005).

Activities such as recycling at home, energy-saving practices, and outdoor nature experiences help students adopt sustainable habits. Evidence from both Türkiye and Romania suggests that family involvement increases the long-term impact of environmental education.

4. Conclusion

In the digital age, effective education requires strong collaboration between schools and families. Evidence from Türkiye and Romania shows that school–family partnerships significantly contribute to students’ academic success, motivation, and well-being.

Developing digital competencies and fostering environmental awareness are two key components of this collaboration. When families actively participate in both digital learning and environmental activities, students benefit from more meaningful and lasting learning experiences.

Strengthening school–family partnerships through digital tools and collaborative practices is therefore essential for creating a sustainable and effective education system and for raising responsible future generations.

RESPONSABILITĂȚII CIVICE ÎN RÂNDUL ELEVILOR

Director, profesor de fizică, Petru LANGA
Instituția Publică Liceul Teoretic „Mihai Eminescu”, Ungheni,
R. Moldova

*„Educația inimii este la fel de importantă ca educația minții,
iar parteneriatul este puntea care le unește.”*

Prezentul articol analizează impactul colaborării dintre instituția de învățământ și voluntarii Corpului Păcii în formarea unei conduite empatică și a spiritului de responsabilitate socială. Într-o lume globalizată, educația pentru valori depășește granițele curriculumului tradițional, necesitând modele autentice de serviciu în folosul comunității și interacțiuni interculturale care să stimuleze compasiunea și grija față de semenii.

Un pilon central al acestei strategii îl reprezintă predarea disciplinelor „Educație pentru Sănătate” și „Dezvoltare Personală”, unde prezența voluntarului facilitează dezvoltarea inteligenței emoționale și a rezilienței. Articolul evidențiază succesul orelor publice realizate în parteneriat, care au demonstrat metode interactive de abordare a bunăstării psiho-emoționale și a incluziunii. Aceste activități colaborative le permit elevilor să exploreze teme critice — de la stilul de viață sănătos la responsabilitatea față de mediul înconjurător — prin prisma diversității culturale și a comunicării asertive.

Rezultatele acestei abordări se reflectă în consolidarea unui climat școlar bazat pe respect și suport reciproc. În concluzie, integrarea experienței internaționale în procesul de formare reprezintă o metodă eficientă de a modela caractere capabile să manifeste o atitudine responsabilă atât față de planetă, cât și față de nevoile semenilor, pregătind elevii pentru rolul de cetățeni activi și empatici ai unei societăți moderne.

COPIII ȘI COMPETENȚELE VIITORULUI. ACTIVITĂȚI INTERACTIVE ÎN ȘCOALĂ ȘI DINCOLO DE EA

Director adjunct instruire, Irina MUNTEANU
Instituția Publică Liceul Teoretic „Mihai Eminescu,
Municipiul Ungheni, Republica Moldova

Educația contemporană se află într-un proces de transformare radicală, unde competențele digitale și „*CELE 4 C*” – *comunicare, colaborare, gândire critică și creativitate* – devin esențiale pentru formarea copiilor. Tehnologia nu mai este un simplu instrument, ci un mediu care stimulează curiozitatea, implicarea și incluziunea. Modele pedagogice precum *zona de dezvoltare proximală* și *teoria inteligențelor multiple* susțin integrarea aplicațiilor digitale, oferind fiecărui elev șansa de a progresa în ritmul propriu și de a fi valorizat.

Aplicații precum *Kahoot, Mentimeter, Wordwall, LearningApps, Liveworksheets și Wayground* transformă lecțiile în spații dinamice și participative. Profesorul devine facilitator și model de învățare pe tot parcursul vieții, capabil să gestioneze platforme educaționale, să selecteze resurse digitale de calitate și să adapteze curriculumul la nevoile generației „*Alpha*”.

Activitățile interactive digitale aduc beneficii concrete: adaptarea la ritmul individual, participare egală, feedback imediat, colaborare și relevanță pentru viața reală. Ele cultivă gândirea critică, creativitatea, autonomia și competențele digitale, pregătind elevii pentru provocările globale și pentru o societate bazată pe cunoaștere și cooperare. Conform studiilor recente, aceste metode cresc implicarea cu până la 80% și reduc decalajele de învățare cu 40%, demonstrând impactul lor inclusiv asupra copiilor cu nevoi speciale.

Astfel, digitalizarea și incluziunea nu sunt doar metode moderne de predare, ci modalități de a construi o școală a diversității, unde fiecare copil se simte văzut, valorizat și pregătit pentru viitor. Lecția devine un spațiu viu, creativ și participativ, iar competențele dobândite devin punți între

cunoaștere, comunitate și viața reală, consolidând adaptabilitatea și pregătirea pentru societatea interconectată.

VOLUNTARIATUL, IUBIRE CU RESPONSABILITATE ÎN COMUNITATE

Prof. POPA Elena,

Școala Gimnazială nr. 27 "Anatol Ghermanschi" Brașov

Voluntariatul reprezintă una dintre cele mai vizibile forme de implicare socială în societatea contemporană, se conjugă fericit responsabilitatea socială și iubirea jertfelnică. *Voluntariatul* traduce dorința personală de a ajuta, dar și participarea activă la viața publică. Într-un context social marcat de inegalități, crize și transformări accelerate, această formă de participare capătă o importanță tot mai mare.

Un aspect esențial îl reprezintă impactul social al voluntariatului. Acestea pot sprijini grupurile defavorizate, contribuind la rezolvarea unor probleme locale sau globale, iar în acest context se exersează cooperarea, comunicarea eficientă și asumarea responsabilității, având un rol important în formarea unei culturi a implicării.

Totuși, relația dintre altruism și responsabilitate civică poate genera și *provocări*. Există riscul ca voluntariatul să fie perceput exclusiv ca un gest caritabil, lipsit de continuitate sau de impact structural. De aceea, este necesară o abordare organizată, bazată pe profesionalizare, coordonare și parteneriate între voluntari, organizații non-guvernamentale și instituții publice. Doar astfel, voluntariatul poate depăși nivelul intervențiilor punctuale și poate produce schimbări sociale durabile. Voluntariatul se definește prin echilibrul dintre altruism și responsabilitate civică, iar cultivarea acestei implicări sociale în școală, consolidează valorile solidarității,

participării și responsabilității colective, esențiale pentru dezvoltarea sustenabilă.

Voluntariatul în rândul școlărilor are o semnificație deosebită, elevii au dreptul și pot avea un cuvânt de spus în comunitate. De asemenea, în continuare ei trebuie susținuți și încurajați să aibă inițiative de schimbare și binele social, de a avea acces la oportunități de voluntariat și participare publică din care să dezvolte noi cunoștințe și experiență pentru a-și utiliza drepturi și potențialul la maxim. Indiferent de obiectivul avut, activitățile de voluntariat pot cu adevărat să creeze sentimentul de comunitate și să promoveze schimbări pozitive pe termen lung. Dintre beneficiile aduse de către acțiunile de voluntariat în folosul comunității se numără crearea de relații

strânse între oameni. Prin implicare, exemplu de urmat, prin transferarea unor valori comunitare: nondiscriminare, egalitate, incluziune socială, participare și implicare, apartenență la spațiul comunitar.

Voluntarii pot dăru și pot primi dragoste, școala este chemată să educe, să sădească în conștiința copiilor valori morale care vor da roade mai târziu. Aceste valori morale se cultivă prin participarea directă cu copiii la viața comunității în cadrul activităților, jocurilor, spectacolelor organizate, activităților extracurriculare. În cadrul acestor activități copiii au asimilat informații, au reținut gesturi, comportamente, am observat modele pe care mai târziu vor încerca să le imite.

Toate activitățile desfășurate au fost activități de suflet care au implicat mulți factori ai comunității locale, părinți și școlari. Copiilor li s-a explicat și sensul teologic al voluntariatului, faptul că omul este făcut pentru a iubi, este zidit pentru a ieși din sine spre întâlnirea cu celălalt. Acest fapt, într-un fel sau

altul, se va manifesta în viața omului, deoarece are o putere foarte mare, putere ce există înăuntrul nostru, indiferent de presiunile, apăsările suferite, indiferent de caracterul fiecăruia sau de orice obstacole exterioare.

Elevii vor conștientiza nevoile celorlați, vor participa în mod direct la acțiuni umanitare, potrivit propriilor lor posibilități. Astfel ei învață să fie cinstiți, corecți și miloși, să dea dovadă de un spirit de noblețe și evlavie în toate intențiile și angajamentele pe care le iau față de ei, de ceilalți – în toate faptele și preocupările lor.

Îndemnul meu față de copiii ar fi: ”Învățați să vă pese, fiți empatici și altruști, oferiți cee ce v-ar plăcea să primiți!” Cea mai bună cale de a ne îmbunătăți pe noi înșine este aceea de a lucra pentru a le face bine altora: ”Fericiți cei milostivi, căci aceia se vor milui” (Matei 5, 7)

Mai mult decât oricând, astăzi se simte necesitatea formării și dezvoltării personalității elevilor cu accente deosebite pe latura altruistă, empatică, capabili să ofere exemple vii de bună practică Școala are la îndemână un instrument auxiliar prețios - voluntariatul și voluntariatul creștin.

Bibliografie:

Wikipedia (2015) ‘Voluntariatul în lume’, [online] la adresa https://ro.wikipedia.org/wiki/Voluntariatul_în_lume

MV: Motivarea voluntarilor (2013), Motivarea voluntarilor , [online] la adresa PDF (www.provobis.ro)

PA: Popescu Anca (2015), ‘Istoria voluntariatului în lume și în România’ [online] la adresa <https://epale.ec.europa.eu/en/node/15717>

SECȚIUNEA I

Activități creative, bazate pe digitalizare și colaborare, menite să creeze un mediu incluziv și participativ în școală și dincolo de ea

Lucrările Simpozionului "Școala, a doua familie"
ISSN 2558-8214, ISSN-L 2558-8214

ACTIVITĂȚI CREATIVE BAZATE PE DIGITALIZARE ȘI COLABORARE PENTRU UN MEDIU INCLUZIV ȘI PARTICIPATIV

Prof. înv. primar Aldea Andra-Maria
Școala Gimnazială "Ovid Densusianu", Făgăraș

Prezenta lucrare analizează intersecția dintre digitalizare, creativitate și incluziune în contextul educațional modern. Argumentul central susține că instrumentele digitale, utilizate strategic, pot facilita un mediu participativ care depășește barierele fizice ale clasei.

Lucrarea explorează metode precum storytelling-ul digital, gamificarea și proiectele colaborative online, evidențiind modul în care acestea permit elevilor cu nevoi diverse să colaboreze de pe poziții de egalitate.

Concluziile subliniază că digitalizarea nu este un scop în sine, ci un vehicul pentru democratizarea educației și pentru formarea unor cetățeni activi, capabili să genereze soluții creative pentru comunitatea lor. Accentul este pus pe transformarea elevului din consumator pasiv de tehnologie în creator de conținut cu impact social.

EDUCAȚIA ÎN DIMENSIUNEA VIRTUALĂ

Psiholog Carp Ionela-Adriana
Prof. Ilie Florica-Dorina
Liceul Tehnologic „Carol I”, Iași

Considerat de mulți cea mai mare invenție a secolului al XX-lea, calculatorul influențează într-un mod sau altul viețile noastre. Inventatorul lui, informaticianul Bill Gates, a devenit cel mai bogat om de pe planetă. Calculatorul se folosește aproape în toate domeniile de activitate, de la medicină la comunicarea între oamenii care se află în cele mai îndepărtate colțuri ale pământului. Calculatorul este cea mai mare invenție a tuturor timpurilor.

Calculatorul face parte din valul viitorului, dar tehnicile vechi de învățare și educație nu trebuie uitate. Un copil trebuie să interacționeze fizic cu alți oameni și nu trebuie să învețe absolut totul la calculator. Unii cred în progres și în îmbunătățirea calității vieții – mai ales a calității vieții copiilor, care sunt, după cum se zice, „adulții de mâine”. Însă întrebarea este: spre ce evoluăm (dacă evoluăm)? Sau, în altă ordine de idei, cum va fi viața în viitor? Pentru ce îi pregătim pe elevii de astăzi? Nu putem găsi ușor un răspuns în ceea ce privește viața, dar despre tehnologie știm cu toții: evoluează continuu. Iar noi trebuie să ținem pasul.

De asemenea, calculatorul este folosit pentru dezvoltarea capacităților de comunicare, pentru colectarea, selectarea, sintetizarea și prezentarea informațiilor, pentru tehnoredactarea unor referate. Astfel elevii își dezvoltă capacitatea de a aprecia critic acuratețea și corectitudinea informațiilor dobândite din diverse surse.

Tehnica modernă și învățământul centrat pe nevoile, dorințele și posibilitățile elevului impune desfășurarea de activități diferențiate pe grupe de nivel.

Elevul poate parcurge materialul avut la dispoziție în ritmul propriu și nu mai este nevoit să rețină cantități uriașe de informație. Trebuie să știe doar să gândească logic și să localizeze informația de care are nevoie.

Utilizarea calculatorului și a Internetului permit o înțelegere mai bună a materiei într-un timp mai scurt. Se reduce timpul necesar prelucrării datelor experimentale în favoarea unor activități de învățare care să implice procese cognitive de rang superior: elaborarea de către elevi a unor softuri și materiale didactice necesare studiului. Se dezvoltă astfel creativitatea elevilor. Aceștia învață să pună întrebări, să cerceteze și să discute probleme științifice care le pot afecta propria viață. Ei devin persoane responsabile capabile să se integreze social.

De asemenea, educația nu se realizează numai prin simpla dezvoltare intelectuală. Tot atât de importantă este și necesitatea educației pentru viață, tot ceea ce generează interes și cunoaștere. Deci nu se poate pune problema înlocuirii profesorului cu calculatorul. Acesta trebuie utilizat doar pentru optimizarea procesului instructiv-educativ, în anumite etape. Deoarece softul educațional nu poate răspunde tuturor întrebărilor neprevăzute ale elevilor, profesorul va deține întotdeauna cel mai important rol în educație.

PREDAREA - ÎNVĂȚAREA – EVALUAREA ONLINE, NECESITĂȚI ALE SOCIETĂȚII ACTUALE

Prof. Călin Mihaela – Marinela
Liceul Tehnologic „Nicolae Titulescu”, Medgidia

O platformă de e-learning care susține evaluarea corectă trebuie să ofere un set minim de funcționalități tehnice pentru a garanta integritatea testelor.

Înțelegerea relației dintre predare, învățare și evaluare este fundamentul oricărei integrări tehnologice eficiente.

-Predarea. Transmiterea conținutului către elev. Proces predominant unidirecțional, îmbogățit prin interactivitate și feedback continuu

-Învățarea. Componentă individuală și voită, puternic influențată de motivație. Responsabilitate comună a profesorului și a părintelui.

-Evaluarea. Responsabilitatea directă a profesorului. Trebuie să fie continuă, completă și corectă — cele 3C ale evaluării eficiente.

Structura sistemică a evaluării cuprinde trei etape interdependente: verificarea colectează informații despre performanțe, măsurarea interpretează rezultatele prin raportare la standarde, iar notarea transformă aprecierile în decizii concrete de ameliorare.

-Continuă. Evaluarea nu este un eveniment izolat, ci un proces desfășurat pe parcursul întregii activități didactice.

-Completă. Acoperă cunoștințe, abilități, atitudini și competențe — nu doar reproducerea de informații.

-Corectă. Asigurată prin instrumente obiective, criterii clare și proceduri transparente pentru toți participanții.

UTILIZAREA RESURSELOR EDUCAȚIONALE DIGITALE ÎN PREDAREA REACȚIILOR CHIMICE – ABORDARE INTERACTIVĂ ȘI COLABORATIVĂ LA CLASAA VIII-A

Profesor Cânduleț Gabriela- Simona
Liceul Teologic Ortodox Sf. „C-tin Brâncoveanu”, Făgăraș

Digitalizarea procesului didactic reprezintă o direcție importantă în adaptarea predării la nevoile elevilor, mai ales în cazul chimiei, unde multe concepte sunt abstracte și dificil de înțeles prin metode tradiționale. Integrarea tehnologiei în activitatea didactică contribuie la crearea unui mediu de învățare mai atractiv și mai eficient, facilitând accesul elevilor

la conținuturi prezentate într-o formă clară, vizuală și interactivă. Experiența dobândită în cadrul programului EduShift a permis elaborarea și utilizarea unor resurse digitale adaptate nivelului elevilor de clasa a VIII-a, cu rezultate vizibile în ceea ce privește implicarea și înțelegerea acestora.

Din punct de vedere teoretic, resursele educaționale deschise oferă posibilitatea adaptării materialelor didactice în funcție de particularitățile elevilor și contribuie la diversificarea metodelor de predare. Utilizarea tehnologiei susține trecerea de la un model centrat pe profesor la unul centrat pe elev, în care acesta devine participant activ în procesul de învățare. În același timp, sunt favorizate învățarea colaborativă și diferențierea activităților, oferindu-se fiecărui elev posibilitatea de a progresa în ritmul propriu. Platforme precum LIVRESQ facilitează realizarea unor lecții interactive care îmbină explicațiile teoretice cu exercițiile aplicative și evaluarea, contribuind la o învățare mai clară și mai bine structurată.

În activitatea didactică desfășurată la clasa a VIII-a, utilizarea platformei LIVRESQ a permis crearea unor lecții structurate progresiv, de la noțiuni teoretice la aplicații practice. Lecția „Reacția de descompunere” a inclus explicații clare, exemple de reacții chimice și exerciții interactive care au sprijinit înțelegerea conținuturilor. Elevii au analizat reacțiile, au identificat substanțele inițiale și produșii de reacție și au lucrat atât individual, cât și în echipă. Posibilitatea de a verifica răspunsurile și de a corecta greșelile prin feedback imediat a contribuit la consolidarea cunoștințelor și la creșterea încrederii în propriile capacități.

Pentru consolidarea cunoștințelor, a fost realizat un chestionar digital cu tema „Tipuri de reacții chimice”, utilizat ca instrument de evaluare formativă. Itemii variați au permis verificarea nivelului de înțelegere, iar feedbackul imediat a oferit elevilor posibilitatea de a identifica și corecta erorile. Activitatea a fost organizată și sub formă de lucru în echipă, ceea ce a stimulat colaborarea, schimbul de idei și argumentarea răspunsurilor.

Integrarea tehnologiei în predarea chimiei facilitează înțelegerea proceselor prin utilizarea elementelor vizuale și interactive și permite exersarea în condiții sigure. De asemenea, sprijină învățarea diferențiată, oferind elevilor posibilitatea de a lucra în ritmul propriu și de a reveni asupra conținuturilor atunci când este necesar. Utilizarea resurselor digitale contribuie și la dezvoltarea unor competențe importante, precum comunicarea, colaborarea și gândirea critică.

Experiența la clasă a evidențiat faptul că elevii au manifestat un interes crescut pentru activitățile desfășurate cu ajutorul tehnologiei, au participat mai activ și au colaborat mai eficient. De asemenea, utilizarea resurselor digitale a permis clarificarea unor concepte dificile și a sprijinit formarea unei înțelegeri mai solide a conținuturilor studiate.

În concluzie, utilizarea resurselor educaționale digitale în predarea reacțiilor chimice reprezintă o modalitate eficientă de adaptare a procesului didactic la cerințele actuale. Lecțiile interactive realizate pe platforma LIVRESQ au facilitat înțelegerea conținuturilor și au stimulat participarea activă a elevilor, evidențiind rolul important al digitalizării în educație și necesitatea integrării acestora în predarea disciplinelor științifice.

AUXILIAR DIDACTIC RELIGIE – DIGITALIZARE ȘI COLABORARE

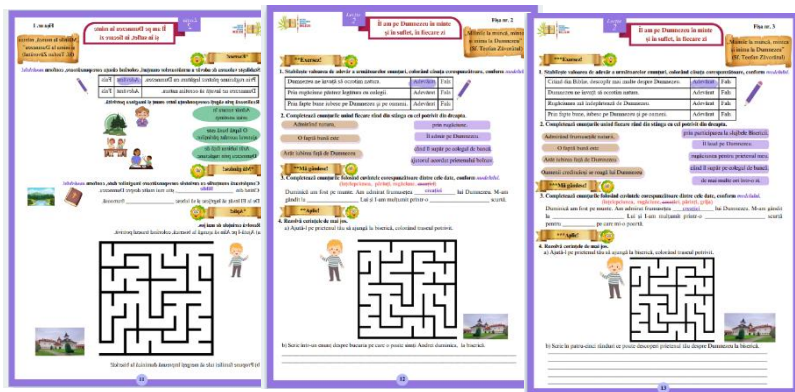
Prof. religie Chiriloiu Georgeta
Școala Gimnazială „Ovid Densusianu”, Făgăraș

O activitate reușită a profesorilor de Religie din toată țara consideră că este realizarea, pentru toate clasele (CP – XII) a unor auxiliare didactice pentru disciplina Religie care cuprind fișe adaptate nivelului de înțelegere al elevilor.

Aceste auxiliare cuprind pentru fiecare lecție câte trei fișe de lucru, concepute pe trei nivele diferite de învățare, de dificultate

ascendentă, de la nivelul elementar, la nivel funcțional și la nivel dezvoltat.

Fișele cresc gradual în dificultate, atât pe orizontală, de la o fișă la alta, cât și pe verticală prin creșterea numărului de itemi. Fiecare fișă cuprinde un item obiectiv, doi itemi semiobiectivi și un item subiectiv urmărindu-se consolidarea cunoștințelor și, în același timp, dobândirea competențelor urmărite și exersarea creativității. La sfârșitul fiecărei unități de învățare și la sfârșitul auxiliarului există câte o fișă de recapitulare (de tip hartă mentală) și o fișă de evaluare concepută pentru a motiva elevul. Eu am lucrat cu colege din diferite zone ale țării (Cluj, Maramureș, Bacău, Argeș, Iași) la Auxiliarul didactic dedicat clasei a II-a. A fost o colaborare fructuoasă, reușind să realizăm fișe creative, motivante, dând posibilitatea profesorului să aleagă fișa potrivită clasei sau fișa potrivită elevului.

Deosebită mi s-a părut publicarea auxiliarelor pe platforma red religie, la adresa <https://red-religie.com/fise-adaptate-nivelului-de-intelegere-al-elevului/>, acestea putând fi accesate de orice profesor, elev, părinte, putând fi lucrate digital sau fizic.

PREDAREA CHIMIEI ȘI PROVOCĂRILE LUMII MODERNE

Prof. Coman Gigi Florica
Liceul Tehnologic „General David Praporgescu”, Turnu
Măgurele

„Predarea chimiei și provocările lumii moderne” evidențiază importanța adaptării educației la schimbările rapide din societatea contemporană, caracterizată prin dezvoltarea tehnologiei digitale și a comunicării online. În acest context, integrarea instrumentelor digitale în procesul de predare–învățare devine esențială pentru a face studiul chimiei mai accesibil, interactiv și atractiv pentru elevi. Utilizarea simulărilor, animațiilor și laboratoarelor virtuale facilitează înțelegerea conceptelor abstracte și oferă posibilitatea realizării unor experimente în condiții sigure, chiar și în școlile cu resurse limitate.

În această lucrare am încercat să subliniez rolul activităților creative bazate pe tehnologie, precum realizarea de prezentări digitale, videoclipuri sau postere interactive, prin care elevii pot analiza fenomene chimice din viața de zi cu zi. Un exemplu relevant este lecția despre reacțiile acido-bazice, în care elevii lucrează în echipe, utilizează simulări digitale și realizează materiale multimedia pentru a explica rezultatele observațiilor lor. Aceste activități stimulează interesul pentru chimie, dezvoltă gândirea critică și contribuie la formarea competențelor digitale și de comunicare.

De asemenea, lucrarea evidențiază importanța colaborării în procesul educațional modern. Proiectele de grup și platformele digitale permit elevilor să investigheze teme precum poluarea, reciclarea sau rolul substanțelor chimice în viața cotidiană, favorizând învățarea participativă și schimbul de idei. În același timp, utilizarea tehnologiei sprijină crearea unui mediu educațional incluziv, oferind resurse adaptate diferitelor stiluri de învățare și ritmuri de studiu.

În concluzie, integrarea digitalizării și a colaborării în predarea chimiei contribuie la transformarea procesului educațional într-

o experiență dinamică și participativă. Profesorul devine un facilitator al învățării, iar elevii sunt implicați activ în construirea propriilor cunoștințe și în dezvoltarea competențelor necesare societății contemporane.

SPAȚIUL CREȘTERII ȘI AL FORMAȚII INTEGRALE A ELEVULUI

Profesor Crăciun Violeta
Liceul Teoretic Videle

Școala reprezintă un spațiu complex, în care elevii nu doar învață, ci și își dezvoltă abilitățile sociale, emoționale și civice. Prin activități educaționale, proiecte colaborative și relații cu profesorii și colegii, școala sprijină formarea valorilor morale, responsabilitatea și spiritul de comunitate.

Activități precum simulările de dezbateri, proiectele interdisciplinare sau concursurile sportive și artistice în echipă permit elevilor să aplice în practică valorile sociale și civice, să rezolve probleme și să se sprijine reciproc.

Proiectele comunitare și de voluntariat – cum ar fi strângerea de fonduri pentru cauze sociale, participarea la campanii de protecția mediului sau vizite la centre comunitare – contribuie la dezvoltarea empatiei și a responsabilității civice.

Lucrarea analizează rolul profesorului ca model, impactul colectivului clasei, activitățile extracurriculare și colaborarea cu familia pentru crearea unui mediu incluziv și armonios. Sunt discutate provocările școlii moderne și modalitățile prin care aceasta poate deveni un spațiu sigur și participativ pentru toți elevii. În concluzie, școala contribuie la dezvoltarea integrată a elevului, pregătindu-l pentru viață și societate.

ACTIVITĂȚI CREATIVE, BAZATE PE DIGITALIZARE ȘI COLABORARE, MENITE SĂ CREEZE UN MEDIU INCLUZIV ȘI PARTICIPATIVE ÎN ȘCOALĂ ȘI DINCOLO

Profesor pentru învățământul primar Crâșmăruc Anișoara
Școala Gimnazială Mândra

Digitalizarea și colaborarea reprezintă elemente esențiale ale educației moderne. Integrarea tehnologiei în procesul de învățare facilitează accesul rapid la informații, permite personalizarea conținuturilor și sprijină incluziunea elevilor cu cerințe educaționale speciale. În același timp, colaborarea contribuie la dezvoltarea abilităților sociale, precum comunicarea, empatia și lucrul în echipă. Activitățile creative, cum ar fi proiectele digitale, utilizarea platformelor online, atelierelor interactive sau jocurile educaționale, stimulează implicarea activă a elevilor și dezvoltă competențe esențiale: gândirea critică, creativitatea și capacitatea de rezolvare a problemelor. Aceste metode contribuie la crearea unui mediu educațional incluziv și participativ, în care fiecare elev are șansa de a se dezvolta. Pe termen lung, elevii devin mai bine pregătiți pentru integrarea în societate și pentru cerințele pieței muncii. Astfel, educația digitală și colaborativă reprezintă o direcție necesară pentru școala contemporană.

PODCASTUL LICEULUI – VOCEA SCHIMBĂRII ȘI A INCLUZIUNII

Prof. Dabelea Maria
Prof. Șcheau Daniela
Liceul Tehnologic Bârsești Tg-Jiu, Gorj

Proiectul „Podcastul liceului – Vocea schimbării și a incluziunii” pornește de la nevoia actuală a mediului educațional de a crea contexte autentice de implicare a elevilor,

valorificând în același timp interesul acestora pentru tehnologie și comunicare digitală. Într-o societate în continuă transformare, școala nu mai poate rămâne doar un spațiu al transmiterii de informații, ci trebuie să devină un mediu al dialogului, al participării active și al exprimării libere a opiniilor.

Prin acest proiect se urmărește dezvoltarea competențelor digitale ale elevilor, prin utilizarea unor instrumente moderne de înregistrare și editare audio, dar și stimularea capacității acestora de a comunica eficient, de a argumenta și de a lucra în echipă. Totodată, inițiativa are un puternic caracter incluziv, oferind fiecărei clase oportunitatea de a-și exprima punctul de vedere prin intermediul reprezentanților săi, într-un cadru organizat și sigur.

Implementarea proiectului presupune, într-o primă etapă, constituirea unei echipe de elevi voluntari, selectați în funcție de interesul și aptitudinile lor în domeniul comunicării, jurnalismului sau tehnologiei. Aceștia participă la un proces de formare inițială, în cadrul căruia învață să utilizeze echipamentele necesare înregistrării audio și să lucreze cu programe de editare. În același timp, se realizează o distribuire a rolurilor în cadrul echipei, astfel încât activitatea să fie eficient organizată, fiecare elev asumându-și responsabilități clare, fie că este vorba despre moderarea discuțiilor, gestionarea sunetului sau structurarea conținutului.

O etapă esențială a proiectului este consultarea elevilor la nivelul întregului liceu. În acest sens, șefii de clasă devin intermediari între echipa de proiect și colectivele pe care le reprezintă, facilitând o comunicare reală și relevantă. Prin intermediul unor instrumente digitale, sunt colectate opiniile elevilor, pornind de la întrebări care vizează atât aspectele pozitive ale vieții școlare, cât și nevoile sau dificultățile resimțite. Acest demers contribuie la dezvoltarea spiritului democratic și a responsabilității colective.

În etapa de producție, informațiile colectate sunt valorificate în cadrul unor sesiuni de înregistrare organizate într-un spațiu special amenajat în liceu. Discuțiile sunt moderate astfel încât să încurajeze exprimarea liberă, dar și orientarea către soluții

constructive. Elevii implicați în partea tehnică asigură calitatea înregistrării, iar cei care coordonează dialogul urmăresc menținerea unui climat pozitiv și echilibrat.

Ulterior, materialele audio sunt prelucrate în etapa de post-producție, unde elevii își dezvoltă competențele tehnice și creative. Aceștia editează înregistrările, elimină eventualele imperfecțiuni și construiesc un produs final coerent și atractiv. De asemenea, se acordă atenție componentei vizuale, prin realizarea unei identități grafice a podcastului, ceea ce contribuie la creșterea impactului asupra publicului.

Diseminarea podcastului reprezintă un moment important al proiectului, deoarece asigură vizibilitatea rezultatelor și valorizarea muncii elevilor. Materialul realizat este distribuit prin canalele de comunicare ale școlii, ajungând astfel la întreaga comunitate educațională. Mai mult decât atât, ideile și propunerile formulate de elevi sunt sintetizate într-un document care poate constitui un punct de plecare pentru îmbunătățirea mediului școlar.

În concluzie, proiectul evidențiază rolul esențial al elevilor în construirea unui climat educațional sănătos și participativ. Prin utilizarea podcastului ca instrument educațional, se creează un spațiu autentic de exprimare, care încurajează dialogul, responsabilitatea și implicarea activă. Astfel, școala devine nu doar un loc al învățării, ci și un mediu în care fiecare voce contează, iar schimbarea pornește din interiorul comunității.

UTILIZAREA TEHNLOGIEI ÎN EDUCAȚIE

Înv. Deaconescu Mihaela
Școala Gimnazială Comuna Budești

Sistemul educațional este în continuă schimbare în societatea actuală. Astfel, utilizarea tehnologiei în procesul de învățare a devenit o necesitate. Integrând tehnologia în procesul educației, poți accesa o mulțime de informații necesare acelei lecții în

timp util, poți afla mult mai multe informații despre lumea din jur .

Integrarea tehnologiilor în procesul de predare-învățare-evaluare, permite noii generații să obțină competențe digitale ce- l ajută în procesul de cunoaștere a fiecărei discipline, astfel se crează condiții pentru o mai bună colaborare între cadru didactic și elev.

Folosind tehnologia la clasă va crește motivația pentru învățare, colaborarea dintre elevi va fi mult mai strânsă. Elevii cu ritm mai lent de învățare vor fi sprijiniți în timpul orei devenind mult mai activi.

Astfel, prin utilizarea tehnologiei într-un mod creativ și adaptat vârstei lor, elevii pot învăța prin explorare, experimentare și cooperare.

Prin utilizarea responsabilă a tehnologiei, școala devine un spațiu în care fiecare copil se simte valorizat, implicat și motivat să învețe.

EDUCAȚIA ÎN ERA DIGITALIZĂRII

Prof. Drăgoiu Corina Viorica
Colegiul Național "Doamna Stanca", Făgăraș

Recent, IA a devenit un motor al schimbării, oferind tutori virtuali și generând materiale didactice personalizate. Totuși, aceasta ridică întrebări etice privind plagiatul și gândirea critică, forțând sistemul educațional să pună accent pe creativitate și analiză, nu pe memorare.

Digitalizarea nu mai este doar o opțiune, ci o componentă fundamentală a societății moderne. În educație, acest proces reprezintă integrarea tehnologiilor digitale (Internet, dispozitive smart, platforme software) în procesul de predare-învățare-evaluare. Trecerea de la tabla cu cretă la ecrane interactive a redefinit rolul elevului și al profesorului. Astfel, pilonii Educației Digitale sunt:

- **Accesul la informație:** Elevii nu mai depind doar de manualul fizic; au acces instantaneu la biblioteci virtuale, cursuri universitare internaționale și baze de date globale.
- **Instrumente colaborative:** Platforme precum Google Classroom, Microsoft Teams sau Moodle permit comunicarea în timp real și lucrul pe proiecte comune, indiferent de distanța fizică.
- **Personalizarea învățării:** Softurile educaționale permit elevilor să avanseze în propriul ritm, oferind feedback imediat și adaptând dificultatea exercițiilor.

Evident, ca orice schimbare, aceasta implică, analizând exhaustiv, avantaje, provocări, riscuri, o componentă de rezistență la schimbare, dar, în primul rând, necesitatea. Enumerăm câteva dintre aceste aspecte:

Avantaje: Interactivitate: Utilizarea realității augmentate (AR) sau virtuale (VR) transformă lecțiile teoretice (ex: anatomie, istorie) în experiențe imersive. Eficiență administrativă: Automatizarea notării și monitorizarea progresului școlar prin cataloage digitale reduc birocrația. Dezvoltarea competențelor viitorului: Familiarizarea cu tehnologia pregătește elevii pentru o piață a muncii dominată de automatizare și IT.

Provocări și Riscuri: Breșa digitală: Diferențele de acces la tehnologie și internet între mediul urban și cel rural pot accentua inegalitățile sociale. Distragerea atenției și Cyberbullying: Expunerea necontrolată la ecrane și rețele sociale poate afecta concentrarea și sănătatea emoțională a elevilor. Nevoia de formare a profesorilor: Tehnologia este inutilă fără cadre didactice pregătite să o folosească metodologic, nu doar tehnic.

În concluzie, educația în era digitalizării nu înseamnă înlocuirea profesorului cu un robot, ci dotarea acestuia cu instrumente care să facă învățarea mai relevantă și mai atractivă. Succesul acestui proces depinde de un echilibru între utilizarea tehnologiei și menținerea interacțiunii umane esențiale. IA nu

mai este doar un concept teoretic, ci un asistent activ în sala de clasă.

REZUMATUL LUCRĂRII “ELEMENTE PENTRU CONSTRUIREA UNUI MEDIU DE ÎNVĂȚARE POZITIV”

Prof. Fănică Daniel
Liceul Tehnologic, Loc. Vernești, jud. Buzău

Acțiunile susținute în cadrul acestei mobilități au avut efecte pozitive și de lungă durată asupra noastră, a participanților și a organizațiilor participante implicate. În cazul nostru, activitățile de formare din Cipru au avut câteva rezultate semnificative, în plan profesional și personal.

- Îmbunătățirea competențelor didactice și o înțelegere mai largă a practicilor educaționale;
- Creșterea capacității noastre de a declanșa schimbări în ceea ce privește modernizarea și deschiderea internațională în cadrul organizațiilor noastre educaționale;
- O mai bună înțelegere a interconexiunilor dintre educația formală și non-formală;
- Calitatea mai bună a muncii și a activităților noastre în favoarea elevilor;
- Capacitate sporită de a răspunde nevoilor persoanelor cu mai puține oportunități;
- Îmbunătățirea competențelor în limbi străine și digitale, conform noilor competențe europene în vigoare;
- Motivație și satisfacție crescute în munca noastră zilnică.

Programul de formare s-a desfășurat în Limassol, a durat șase zile și a constat în special într-o parte teoretică în domeniile managementul clasei, abilități de comunicare, predarea și învățarea eficiente, care a implicat mijloace de creare a unui mediu de învățare pozitiv, precum și o parte de socializare, care ne-a îmbunătățit competențele lingvistice și digitale prin

activități creative și vizite din care am învățat despre istoria, cultura și tradițiile Ciprului.

Partea teoretică a fost complexă, foarte bine structurată și ne-a oferit o mulțime de informații utile, care pot fi aplicate cu ușurință la clasă, indiferent de materia pe care o predăm. Acesta este motivul pentru care un scurt rezumat al acestui curs va fi prezentat în paginile următoare.

SINERGIA DINTRE TEHNOLOGIE ȘI FAMILIE: PROIECTE DE ROBOTICĂ COLABORATIVĂ ȘI KIT- URI OPEN-SOURCE PENTRU UN MEDIU ȘCOLAR INCLUZIV

Profesor de informatică, antrenor de robotică, grad didactic II,
Furtuna Ghenadi
Instituția Publică Liceul Teoretic „Mihai Eminescu”, Ungheni,
R. Moldova

În contextul educației moderne, robotica a încetat să fie o simplă disciplină tehnică, devenind un catalizator pentru incluziune și parteneriat strategic între școală și familie. Proiectele noastre se bazează pe utilizarea kit-urilor open-source, care permit accesibilitatea și personalizarea învățării pentru fiecare elev, indiferent de ritmul său de dezvoltare.

Acțiunile întreprinse au vizat transformarea laboratorului de informatică într-un spațiu de co-creație. Părinții nu mai sunt doar spectatori, ci parteneri activi în procesul de mentorat. Această sinergie este cel mai vizibilă în pregătirea pentru competiții de anvergură. În cadrul **FIRST LEGO League**, familiile se implică în cercetarea proiectului de inovare, aducând expertiză din viața reală, în timp ce la competițiile de **Sumo-Bot**, entuziasmul construcției comune întărește legăturile emoționale și spiritul de echipă.

Participarea la **FIRST Tech Challenge (FTC)** reprezintă vârful acestui parteneriat, unde complexitatea designului și a

programării necesită o susținere constantă din partea comunității. Elevii cu dificultăți de învățare își găsesc locul în echipe prin sarcini practice de asamblare sau documentare, simțindu-se valorizați. Astfel, robotica oferă un limbaj comun prin care barierele dintre mediul formal și cel non-formal dispar, construind un mediu școlar participativ, unde „a doua familie” devine o realitate digitală și mecanică palpabilă.

ȘCOALA DIGITALĂ INCLUZIVĂ– VOCEA FIECĂRUI ELEV

Prof. itinerant și de sprijin Gavrilă Ana-Maria
Școala Gimnazială Sat Măgura, Comuna Mihăești, jud. Vâlcea

1. Introducere

În contextul transformării digitale, școala trebuie să devină un spațiu accesibil tuturor elevilor, indiferent de abilități, mediu social sau stil de învățare. Digitalizarea oferă oportunități reale pentru crearea unui mediu incluziv, în care fiecare elev poate participa activ și își poate exprima creativitatea. Proiectul propus urmărește dezvoltarea unui ecosistem educațional bazat pe colaborare și tehnologie, utilizând instrumente precum Google Classroom, Padlet, Canva și Flip.

2. Scopul proiectului

Crearea unui mediu educațional incluziv și participativ prin activități digitale colaborative care valorifică diversitatea elevilor.

3. Obiective

- dezvoltarea competențelor digitale și sociale
- stimularea creativității prin utilizarea tehnologiei
- promovarea incluziunii și egalității de șanse
- încurajarea lucrului în echipă
- creșterea implicării elevilor în viața școlii

4. Grup țintă

Elevi din ciclul gimnazial:

- elevi cu cerințe educaționale speciale
- elevi din medii defavorizate
- elevi cu stiluri diferite de învățare

5. Descrierea activităților

Activitatea 1: „Harta diversității clasei”

Elevii creează un panou digital colaborativ în Padlet unde postează: hobby-uri, tradiții culturale, valori personale

Scop: conștientizarea diversității și acceptarea diferențelor.

DIGITALIZAREA- PUNTE CĂTRE UN MEDIU EDUCAȚIONAL INCLUZIV ȘI PARTICIPATIV

Profesor învățământ primar Grecu Alexandra- Ioana
Școala Gimnazială „Ovid Densusianu”, Făgăraș

Digitalizarea educației reprezintă, în contextul actual, o direcție fundamentală de dezvoltare a procesului instructiv-educativ, determinată de evoluția rapidă a tehnologiei și de nevoia de adaptare a școlii la realitățile societății contemporane.

În învățământul primar, acest proces capătă o importanță deosebită, întrucât elevii se află într-o etapă formativă esențială, caracterizată prin dezvoltarea competențelor de bază și a atitudinilor față de învățare. Familiarizarea timpurie a copiilor cu mediul digital impune valorificarea acestor resurse în scop educativ, într-o manieră echilibrată și adaptată vârstei.

Integrarea resurselor educaționale digitale contribuie la diversificarea strategiilor didactice și la crearea unor contexte de învățare atractive și relevante. Caracterul interactiv, vizual și dinamic al acestor resurse facilitează înțelegerea conținuturilor și susține menținerea interesului pentru activitate. Elevii nu mai sunt simpli receptori ai informației, ci participanți activi, implicați în rezolvarea de sarcini, explorarea conținuturilor și construirea propriilor cunoștințe. Astfel, procesul de învățare

devine mai eficient și mai apropiat de nevoile și interesele acestora.

Din perspectivă teoretică, digitalizarea nu presupune înlocuirea metodelor tradiționale, ci completarea și extinderea acestora. Metodele clasice își păstrează relevanța, însă sunt îmbogățite prin utilizarea tehnologiei, care oferă posibilitatea adaptării conținuturilor la niveluri diferite de dificultate și la stiluri variate de învățare. Individualizarea și diferențierea devin mai ușor de realizat, iar elevii beneficiază de un parcurs educațional adecvat ritmului propriu.

Un aspect important al digitalizării îl reprezintă susținerea învățării colaborative. Platformele și aplicațiile educaționale permit realizarea unor activități în perechi sau în grup, în care elevii comunică, își exprimă opiniile și învață unii de la alții. Acest tip de învățare contribuie nu doar la consolidarea cunoștințelor, ci și la dezvoltarea competențelor sociale și de comunicare. În același timp, elevii sunt încurajați să își asume responsabilitatea pentru propria învățare și să participe activ la proces.

În acest context, rolul cadrului didactic se transformă semnificativ. Profesorul nu mai este doar furnizor de informații, ci devine organizator al situațiilor de învățare, facilitator și ghid în utilizarea resurselor digitale. El selectează instrumentele potrivite, adaptează activitățile la nivelul clasei și oferă sprijin elevilor în parcurgerea sarcinilor. De asemenea, cadrul didactic are responsabilitatea de a forma elevilor competențe de utilizare responsabilă a tehnologiei și de a promova un comportament adecvat în mediul online.

Aplicarea concretă a acestor principii poate fi observată prin integrarea unor platforme educaționale digitale în activitatea didactică. Utilizarea unor instrumente precum Genially a permis realizarea unor activități interactive, organizate sub forma unor jocuri educaționale, în care elevii au avut sarcini de asociere, recunoaștere și completare. Structurarea exercițiilor pe niveluri de dificultate a facilitat învățarea progresivă, iar feedbackul imediat a contribuit la corectarea rapidă a greșelilor și la consolidarea cunoștințelor.

De asemenea, activitățile desfășurate cu ajutorul platformei Gamma au avut un rol important în dezvoltarea comportamentelor responsabile în mediul digital. Prin analiza unor situații concrete și prin participarea la discuții ghidate, elevii au fost încurajați să reflecteze asupra propriilor acțiuni și să ia decizii adecvate. Organizarea activităților în grup a favorizat colaborarea și exprimarea argumentată a opiniilor, contribuind la dezvoltarea gândirii critice.

Îmbinarea resurselor digitale cu metodele tradiționale a permis, de asemenea, realizarea unei învățări experiențiale și diferențiate. Activitățile au fost concepute astfel încât să răspundă diversității de niveluri existente în clasă, prin sarcini cu grade diferite de dificultate. Elevii au lucrat individual, în perechi sau în grupuri, beneficiind de sprijin reciproc și de oportunități variate de exersare. Această abordare a contribuit la consolidarea cunoștințelor și la dezvoltarea gândirii logice și critice.

Unul dintre cele mai importante avantaje ale digitalizării îl constituie sprijinul oferit în realizarea incluziunii educaționale. Tehnologia permite adaptarea conținuturilor și a sarcinilor de lucru astfel încât toți elevii, indiferent de nivelul de pregătire sau de ritmul de învățare, să poată participa activ. Resursele vizuale și interactive facilitează înțelegerea, iar posibilitatea reluării informației oferă un sprijin suplimentar pentru elevii care întâmpină dificultăți.

În același timp, mediul digital poate stimula participarea elevilor mai retrași, care, în contexte tradiționale, sunt mai puțin implicați. Interacțiunea cu aplicațiile educaționale și lucrul în grupuri mici contribuie la creșterea încrederii în sine și la implicarea activă în procesul de învățare. Astfel, se creează un climat educațional echilibrat, în care fiecare elev are oportunitatea de a se exprima și de a progresa.

Digitalizarea contribuie, de asemenea, la dezvoltarea competențelor digitale, esențiale în societatea actuală. Elevii învață să utilizeze tehnologia în scop educativ, să selecteze informații relevante și să respecte reguli de comunicare în mediul online. Aceste competențe sunt completate de

dezvoltarea abilităților de colaborare, comunicare și rezolvare de probleme, necesare în contexte variate de învățare și viață. Integrarea tehnologiei în activitatea didactică din învățământul primar reprezintă un demers necesar și benefic, care contribuie la modernizarea procesului educațional. Prin utilizarea resurselor digitale, învățarea devine mai accesibilă, mai atractivă și mai adaptată diversității elevilor. În concluzie, digitalizarea nu înlocuiește metodele tradiționale, ci le valorifică într-un mod complementar, susținând formarea unor elevi activi, autonomi și responsabili, capabili să se adapteze cerințelor societății contemporane.

EDUCAȚIA DIGITALĂ PUNTE CĂTRE INCLUZIUNE ȘI COLABORARE

Prof. înv. primar Ionescu Mihaela
Școala Gimnazială Glodeanu Sărat, Com. Pitulicea, Jud. Buzău

Lucrarea abordează importanța educației digitale ca factor esențial în modernizarea procesului instructiv-educativ și în promovarea incluziunii și colaborării în mediul școlar. În contextul unei societăți aflate în continuă schimbare, integrarea tehnologiei devine o necesitate, oferind elevilor acces la resurse variate și posibilitatea de a învăța într-un mod adaptat propriului ritm și stil. Utilizarea platformelor educaționale, a aplicațiilor interactive și a resurselor multimedia contribuie la creșterea interesului pentru învățare și la dezvoltarea competențelor digitale, dar și a gândirii critice și a autonomiei. În același timp, tehnologia sprijină incluziunea, oferind soluții adaptate elevilor cu cerințe educaționale speciale și facilitând participarea tuturor la activitățile didactice.

Lucrarea evidențiază rolul activităților colaborative în dezvoltarea abilităților sociale, precum comunicarea, cooperarea și rezolvarea conflictelor. Prin lucrul în echipă, elevii devin mai implicați, își asumă responsabilități și învață să

valorifice diversitatea de opinii și idei. Sunt prezentate exemple concrete de activități digitale adaptate ciclului primar, care îmbină creativitatea cu utilizarea tehnologiei și contribuie la formarea unor competențe esențiale. De asemenea, se subliniază rolul profesorului ca facilitator al învățării, ghid în utilizarea tehnologiei și promotor al unui climat educațional incluziv. Formarea continuă a cadrelor didactice este considerată indispensabilă pentru adaptarea la noile cerințe educaționale.

În concluzie, educația digitală, susținută de activități colaborative, contribuie la crearea unui mediu educațional echitabil, motivant și orientat spre viitor, în care fiecare elev are șansa de a se dezvolta armonios și de a se integra activ în societatea digitalizată.

ȘCOALA ȘI FAMILIA – ÎMPREUNĂ PENTRU FORMAREA COPILULUI DE MÂINE

Profesor învățământ primar Lechovolea Mădălina Cristina
Școala Gimnazială „Ovid Densusianu”, Făgăraș

Parteneriatul dintre școală și familie reprezintă unul dintre factorii esențiali în formarea armonioasă a copilului și în dezvoltarea sa intelectuală, emoțională și socială. În contextul educației moderne, colaborarea constantă dintre cadrele didactice și părinți contribuie la crearea unui climat educațional stabil, bazat pe încredere, respect și comunicare eficientă.

Lucrarea evidențiază importanța implicării active a familiei în activitățile școlare și extrașcolare, precum și rolul cadrului didactic în coordonarea acestui parteneriat. Prin activități comune, întâlniri periodice, proiecte educative și comunicare

permanentă, copilul se simte susținut atât în mediul familial, cât și în mediul școlar, ceea ce duce la creșterea motivației pentru învățare și la dezvoltarea unei conduite responsabile.

De asemenea, sunt prezentate exemple de bune practici care demonstrează că relația pozitivă dintre școală și familie contribuie la prevenirea dificultăților de învățare, la formarea comportamentelor empatice și la dezvoltarea unei atitudini corecte față de muncă și responsabilitate.

În concluzie, colaborarea dintre școală și familie nu reprezintă doar un sprijin pentru activitatea didactică, ci constituie fundamentul formării copilului de mâine, pregătit să se integreze cu succes în societate și să devină un adult echilibrat și responsabil.

ROLUL VALENȚELOR MATEMATICE ÎN STIMULAREA POTENȚIALULUI CREATIV AL ELEVILOR

Prof. Savu Mihaela

Școala Gimnazială „Ovid Densusianu” Făgăraș

Prof. Matei Ildiko

Școala Gimnazială Șoarș

Motto:

***„Matematica este limba cu care Dumnezeu a scris
universul” Galileo Galilei***

Într-o lume marcată de dinamism, matematica se confirmă drept un pilon esențial al științei, cu un rol fundamental în toate sferile activității umane — de la pragmatismul cotidian până la complexitatea tehnologiilor de vârf. Dincolo de calcul, raționamentul matematic și rigoarea științifică le oferă elevilor

cheia de înțelegere a fenomenelor naturii, a societății și a conexiunilor dintre diversele discipline de studiu.

Studiul matematicii disciplinează mintea și rafinează judecata, învățându-i pe elevi să distingă cu precizie între adevărul științific și eroare. Această disciplină asigură:

- Organizarea logică a gândirii și structurarea coerentă a ideilor;
- Antrenarea memoriei logice și a atenției distributive;
- Stimularea imaginației creatoare, oferind cadrul necesar pentru inovație.

Gândirea matematică se manifestă printr-un spectru vast de procese intelectuale care împletesc memoria cu imaginația. Aceasta implică activități complexe precum analiza și sinteza, abstractizarea și modelarea, explorarea euristică: invenție, explicare și rezolvarea creativă a situațiilor-problemă.

Utilizarea metodelor activ-participative, precum matematica distractivă, învățarea prin joc, rebusurile și puzzle-urile de tip Crossmath, transformă ora de curs într-o experiență estetică și ludică.

Finalitatea rezolvării de probleme depășește sfera academică, contribuind direct la modelarea caracterului. Prin matematică, elevul își cultivă spiritul critic și autocritic, baza unei judecăți sănătoase, voința și motivația de a depăși obstacole cognitive.

CREATIVITATE ȘI DIGITALIZARE ÎN CLASĂ: CONSTRUIREA UNUI SPAȚIU EDUCAȚIONAL PARTICIPATIV

Prof.înv.primar Micu Victorița
Școala Gimnazială Merei

Lucrarea prezintă modalități de integrare a tehnologiilor digitale în activități educaționale creative, cu scopul de a dezvolta colaborarea și incluziunea în mediul școlar. Prin utilizarea unor platforme interactive și a proiectelor realizate în

echipă, elevii sunt încurajați să participe activ la procesul de învățare, să își dezvolte competențele digitale și sociale și să contribuie la crearea unei comunități educaționale deschise. Studiul evidențiază exemple de activități colaborative digitale care stimulează creativitatea, participarea și respectul pentru diversitate.

De asemenea, am menționat faptul că datorită tehnologizării, a gamificării mai exact, poate avea loc educația incluzivă, învățarea colaborativă și învățarea centrată pe elev.

Deoarece în lumea în care trăim principala activitate a copiilor este jocul pe calculator, telefon sau alte dispozitive, profesorii sunt nevoiți să își dezvolte competențele digitale, adaptând astfel procesul de predare-evaluare către modernitate. În felul acesta, învățarea centrată pe elev deoarece ei participă activ la lecție.

Am prezentat mai departe un astfel de proiect livresq, care conține joculețe realizate în wordwall, pentru o oră de dezvoltare personală, la clasa aII-a.

Eu am realizat multe proiecte asemănătoare deoarece elevii pot explora lecții create pe platforme educaționale precum: LIVRESQ, Kahoot, Wordwall, Quizziz ș.a, unde pot găsi activități precum: quizuri, jocuri educaționale și exerciții interactive.

Lecțiile devin mult mai interesante în acest mod. Pe parcursul lucrării am prezentat o parte din jocurile realizate de mine în Kahoot, wordwall, learning-apps, genially, interacty education și câteva prezentări prezzi (am preluat idei oferit de AI, pe care le-am prelucrat și adaptat clasei la care predau).

Concluzii - Integrarea tehnologiilor digitale în activitățile educaționale poate transforma procesul de învățare într-o experiență participativă și incluzivă. Prin proiecte creative și colaborative, elevii devin parteneri activi în educație, iar școala se transformă într-un spațiu deschis, adaptat nevoilor societății digitale.

CARTE ILUSTRATĂ DIGITALĂ: ELEMENTE TEORETICE ȘI APLICAȚII ÎN EDUCAȚIE

Prof. Înv. Primar Molnar Adriana
Prof. Molnar Gheorghe Claudiu
Școala Gimnazială *Ovid Densusianu*, Făgăraș

Cartea ilustrată digitală reprezintă o formă modernă de narativă care combină textul cu imagini interactive, animații, sunet și, uneori, elemente de joc, oferind o experiență imersivă și personalizată de lectură. Aceasta nu este doar o transpunere digitală a cărții tipărite, ci un produs multimedia care valorizează potențialul tehnologiei pentru a stimula imaginația, înțelegerea și implicarea copilului.

Caracteristicile esențiale ale cărții ilustrate digitale includ interactivitatea — copilul poate face clic pe obiecte, asculta sunete sau animații, și chiar participa la decizii care influențează povestea — multisenzorialitatea — integrarea audio, video și animației sporește accesibilitatea și atrage atenția copiilor cu diferite stiluri de învățare — personalizarea — unele cărți permit alegerea limbii, ritmului de lectură sau chiar a finalului poveștii — și accesibilitatea — disponibilă pe dispozitive mobile, tablete sau computere, poate fi accesată oricând și oriunde.

În contextul educațional, cartea ilustrată digitală este un instrument pedagogic valoros pentru alfabetizarea timpurie, dezvoltarea limbajului, stimularea creativității și colaborarea. Elevii pot lucra împreună la crearea unei cărți digitale, împărțind roluri precum scriitor, ilustrator sau editor. Ilustrația digitală implică designul personajelor și a scenei, alegerea unui stil narativ adecvat vârstei țintă și aranjarea elementelor pentru o lectură fluidă.

Pentru implementare, se recomandă alegerea platformelor educaționale (ex. Book Creator, Canva for Education), care

oferă cărți interactive, încurajarea creației proprii, folosirea ca instrument de evaluare și asigurarea accesului echitabil la tehnologie. Un proiect simplu poate începe cu un elev care scrie o poveste scurtă, altul o ilustrează, iar al treilea adaugă sunete sau animații, rezultând o carte digitală colaborativă care poate fi prezentată colegilor sau părinților.

ȘCOALA MEA-CASA MEA

Prof. înv. primar, Neașu Mihaela Eugenia
Școala Gimnazială Mătăsaru-Structura
Poroinica, Județul Dâmbovița

Educația este un proces continuu care începe în familie, dar care își găsește desăvârșirea în mediul școlar. Relația dintre elev și profesor este fundamentată pe încredere. Un profesor bun observă nu doar notele din catalog, ci și starea emoțională a elevului, intervenind atunci când acesta traversează perioade dificile. În acest spațiu, copilul învață că autoritatea nu înseamnă doar constrângere, ci și protecție și ghidaj. Profesorul devine modelul de urmat, cel care cultivă curiozitatea și care, prin propriul exemplu, învață elevii ce înseamnă integritatea și pasiunea pentru cunoaștere. Lipsa de comunicare între părinți și școală duce la mesaje contradictorii care derutează copilul. O colaborare strânsă, bazată pe respect reciproc, asigură un parcurs școlar fără traume. Evenimentele școlare, ședințele cu părinții și activitățile de voluntariat comun sunt modalități prin care aceste două lumi fuzionează pentru a crea un mediu de creștere optim.

În final, amintirile care rămân după finalizarea studiilor nu sunt formulele matematice sau anii istorici, ci sentimentele trăite în

acea „a doua familie”. Școala ne învață cum să fim oameni printre oameni. Ea ne oferă contextul în care să eșuăm în siguranță, să ne ridicăm și să mergem mai departe. Prin tot ceea ce oferă – de la cunoștințe la îmbrățișări de încurajare – școala rămâne sanctuarul unde copilăria se transformă treptat în maturitate responsabilă.

DE LA MENTORAT LA ECOSISTEM EDUCAȚIONAL: PERSPECTIVE ASUPRA DEZVOLTĂRII PROFESIONALE PE TERMEN LUNG A CADRULUI DIDACTIC ÎN CONTEXTUL PRACTICILOR CREATIVE, DIGITALIZATE ȘI COLABORATIVE

Prof. înv. primar, Angelica-Maria NEGREA,
Colegiul Național „Radu Negru”, Făgăraș, România

Articolul analizează transformarea mentoratului dintr-o practică tradițională de sprijin profesional într-un mecanism integrat în funcționarea ecosistemului educațional contemporan, orientat spre dezvoltarea pe termen lung a cadrului didactic. Premisa de la care pornește analiza este că mentoratul devine relevant atunci când este corelat cu activități concrete de predare și colaborare, susținute de instrumente digitale și de contexte de lucru în echipă, influențând atât dezvoltarea competențelor, cât și modul în care cadrul didactic își asumă rolul profesional.

Analiza se bazează pe corelarea literaturii de specialitate cu examinarea unor practici educaționale utilizate în mod curent, precum comunitățile de învățare profesională, proiectele interdisciplinare și utilizarea platformelor digitale pentru co-crearea resurselor didactice și reflecția pedagogică. Abordarea urmărește identificarea mecanismelor prin care mentoratul devine eficient, generând contexte de învățare profesională

continuă și colaborativă. În acest cadru, sunt analizate relațiile dintre participarea la astfel de practici și dezvoltarea autonomiei profesionale, a capacității de inovare didactică și a adaptabilității la contexte educaționale diverse.

Rezultatele indică faptul că mentoratul integrat în astfel de activități facilitează schimbul de experiență între cadrele didactice, susține reflecția asupra practicii și conduce la utilizarea mai coerentă a resurselor digitale. Practicile creative, precum învățarea bazată pe proiecte sau pe probleme, contribuie la extinderea rolului cadrului didactic dincolo de rolul de furnizor de conținut, către cel de facilitator al învățării și participant activ în comunități profesionale.

Lucrarea propune un cadru conceptual al ecosistemului educațional în care mentoratul funcționează ca mecanism de susținere a colaborării și dezvoltării profesionale, fiind direct legat de activitățile didactice curente și de utilizarea instrumentelor digitale, cu efecte asupra calității procesului educațional și asupra gradului de participare al elevilor.

Cuvinte cheie: mentorat educațional; dezvoltare profesională pe termen lung; ecosistem educațional; comunități de învățare profesională; practici colaborative;

LOCUL ÎN CARE CRESC VALORILE ȘI COMUNITATEA

Profesor învățământ primar Ogrăzeanu Victorița
Școala Gimnazială Talpa

Școala nu este doar un spațiu de învățare, ci și un mediu în care elevii își dezvoltă abilitățile sociale, emoționale și civice. Prin activități organizate, proiecte de grup și colaborarea cu cadrele didactice și părinții, școala devine un loc care consolidează valori precum respectul, solidaritatea, responsabilitatea și empatia.

Lucrarea prezintă modul în care școala contribuie la formarea personalității elevului, rolul profesorului ca model și mentor,

importanța activităților extracurriculare și impactul relațiilor dintre colegi. De asemenea, sunt discutate provocările unui mediu educațional incluziv și strategiile prin care elevii pot fi integrați armonios. În concluzie, școala nu doar educă, ci creează comunitate și sprijină dezvoltarea armonioasă a copiilor.

PROIECTE DIGITALE COLABORATIVE – VECTORI AI CREATIVITĂȚII ȘI INCLUZIUNII ÎN EDUCAȚIA CONTEMPORANĂ

Ros Adina-Paulina, Pedagogia inv. primar și prescolar
Școala Gimnazială “Iacob și Ioachim Muresanu”

În societatea contemporană, marcată de diversitate culturală și accelerare tehnologică, educația trebuie să asigure nu doar acumularea de cunoștințe, ci și dezvoltarea competențelor socio-emoționale, civice și digitale ale elevilor.

Aceste activități se încadrează în paradigma constructivistă a învățării, conform căreia cunoașterea se construiește prin explorare, interacțiune și reflecție. Tehnologia devine astfel un suport activ de creare, comunicare și diseminare a cunoștințelor, extinzând procesul educațional dincolo de limitele clasei.

Dimensiunea creativă se manifestă prin utilizarea unor instrumente digitale (ex: Canva, Google Slides, Padlet, StoryJumper) care permit elevilor să realizeze produse diverse: prezentări interactive, reviste digitale, videoclipuri, povești digitale sau campanii de conștientizare.

Prin proiecte digitale, elevii devin co-creatori ai procesului de învățare, iar produsele finale pot fi prezentate sau diseminate în comunitate, conferind relevanță și motivație suplimentară.

Incluziunea și participarea sunt stimulate prin adaptarea activităților la nevoile, stilurile de învățare și ritmul fiecărui elev, permițând implicarea celor retrași sau cu nevoi speciale. Extinderea proiectelor în afara școlii, prin comunități online sau colaborări externe, le oferă elevilor oportunitatea de a interacționa cu diverse medii sociale și culturale.

Beneficiile acestor activități sunt multiple: dezvoltarea creativității și gândirii critice, creșterea empatiei, consolidarea competențelor digitale, implicarea civică și extinderea învățării dincolo de spațiul fizic al școlii. În ciuda unor provocări, cum ar fi accesul inegal la tehnologie sau diferențele de competențe digitale, aceste activități reprezintă un instrument eficient pentru formarea unor elevi responsabili, empatici și activi în societate.

În concluzie, activitățile creative bazate pe digitalizare și colaborare oferă un cadru educațional incluziv, participativ și motivant, care integrează tehnologia, exprimarea creativă și cooperarea. Ele permit elevilor să se dezvolte armonios, să-și valorifice potențialul și să contribuie activ la bunăstarea comunității, atât în școală, cât și dincolo de ea.

DIGITALIZARE ȘI COLABORARE ÎN GRĂDINIȚA DE COPII

Educator, Recian Andreea Teodora
Șc. Gimn. *Ovid Densusianu*, Făgăraș

Societatea contemporană este marcată de o dezvoltare rapidă a tehnologiei, iar educația nu poate rămâne în afara acestui proces. Digitalizarea reprezintă un instrument esențial în modernizarea actului educațional, inclusiv la nivel preșcolar. În grădiniță, integrarea tehnologiei trebuie realizată echilibrat, adaptat vârstei copiilor, punând accent pe colaborare,

comunicare și dezvoltarea armonioasă a acestora. Digitalizarea în grădiniță nu înseamnă înlocuirea jocului tradițional, ci completarea acestuia prin mijloace moderne. Utilizarea resurselor digitale (prezentări interactive, aplicații educaționale, platforme online) contribuie la:

- creșterea interesului copiilor pentru activități;
- dezvoltarea competențelor digitale de bază;
- stimularea creativității și a gândirii logice;
- diversificarea metodelor de predare.

Cadrele didactice au posibilitatea de a crea activități atractive și adaptate nevoilor individuale ale copiilor, folosind instrumente precum table interactive, videoclipuri educative sau jocuri digitale.

Activitățile digitale pot sprijini lucrul în echipă, prin jocuri interactive sau sarcini comune, în care copiii învață să comunice, să împartă și să coopereze.

Tehnologia oferă multiple oportunități de colaborare platforme de comunicare cu părinții (grupuri online, aplicații educaționale), partajarea de materiale și activități, realizarea de proiecte comune (ex: activități tematice, portofolii digitale).

CULORILE NATURII ÎN OGLINDA CLASEI: UN ATELIER DE SUFLET

Profesor Roman Ana-Maria
Liceul Teoretic Ana Ipătescu, Gherla, județul Cluj

Parteneriatul școală-familie reprezintă un element esențial în formarea și dezvoltarea armonioasă a elevilor, deoarece contribuie atât la dezvoltarea lor intelectuală, cât și la dezvoltarea emoțională.

Pentru a crea un climat educațional stabil, în care elevii să își atingă potențialul maxim de dezvoltare, colaborarea eficientă între părinți, elevi și cadrele didactice este esențială.

În acest sens, vom organiza, în cadrul orei de dirigenție, o activitate în care părinții vor fi invitați să vopsească ouă prin metode ecologice alături de copiii lor, renunțând la vopselele chimice din comerț. Această activitate se va desfășura folosind produse prietenoase cu mediul, precum coji de ceapă, turmeric, sfeclă și frunze, pentru a promova respectul față de mediul înconjurător. Astfel, sala de clasă se va transforma într-un atelier de creație colaborativ, iar prezența părinților ca parteneri de învățare va crește stabilitatea emoțională a elevilor. Activitatea se va finaliza cu expoziția produselor realizate de elevi și părinți, iar pozele vor fi postate pe site-ul școlii, într-un folder special conceput unde vor fi adăugate imagini și de la alte activități, astfel încât să rămână o amintire ușor de accesat. În același timp, fiind o platformă publică, acestea pot deveni o sursă de inspirație și pentru alte școli în organizarea unor activități similare.

Scopul acestei activități este de a consolida relația dintre elevi și părinți, oferindu-le oportunitatea de a se deconecta de la ritmul grăbit al vieții și de a se conecta unul cu celălalt. Totodată, activitatea va crește empatia elevilor față de mediul înconjurător și îi va ajuta să conștientizeze importanța protejării mediului.

Parteneriatul școală-familie are un rol important în formarea elevilor, nu doar din punct de vedere educațional, ci și din punct de vedere uman. Rezultatul final al activității nu constă doar în ouăle vopsite, ci în consolidarea comunității clasei și a relației părinte-copil și în regăsirea bucuriei de a petrece timp de calitate împreună, piloni importanți în dezvoltarea optimă a elevilor.

ROBOTICA ȘI STEM: PUNȚI DIGITALE CĂTRE O EDUCAȚIE INCLUZIVĂ ȘI PARTICIPATIVĂ

Director adjunct, profesor de chimie și fizică, grad didactic I,
Veronica ROTARI
Instituția Publică Liceul Teoretic „Mihai Eminescu”, Ungheni,
R Moldova

*„Inovația nu înseamnă doar tehnologie nouă, ci noi moduri de
a colabora pentru a include pe toată lumea în viitor.”*

Într-un context educațional aflat în continuă transformare, digitalizarea nu mai reprezintă doar un suport tehnic, ci un veritabil catalizator al incluziunii și colaborării. Prezentul articol analizează impactul integrării activităților de robotică și al disciplinelor STEM (Science, Technology, Engineering, Mathematics) în crearea unui mediu școlar participativ, unde barierele de gen sau de ritm de învățare sunt diminuate prin cooperare.

Experiența practică acumulată în cadrul competițiilor precum FIRST LEGO League sau concursurile naționale de fizică demonstrează că utilizarea kit-urilor educaționale și a laboratoarelor digitale transformă elevul/eleva din consumator pasiv de tehnologie în creator/creatoare de soluții pentru comunitate. Proiectele educaționale pun accent pe învățarea bazată pe provocări (Challenge-based learning), unde lucrul în echipe mixte facilitează integrarea fiecărui/fiecărei elev/eleve, valorificând talentele individuale în domenii precum programarea, designul tehnic sau cercetarea teoretică.

Rezultatele obținute, reflectate prin performanțele remarcabile ale fetelor în competițiile de științe și succesul echipelor de robotică în etapele naționale, confirmă faptul că un mediu digitalizat și colaborativ stimulează încrederea în sine și

sentimentul de apartenență. Dincolo de pereții clasei, aceste inițiative extind educația spre comunitate prin parteneriate durabile și evenimente de tip „Eminescienii au talent”, transformând școala într-un hub de inovație socială.

În concluzie, digitalizarea inteligentă este fundamentul unei școli moderne, incluzive, capabile să formeze cetățeni pregătiți pentru provocările viitorului global.

ACTIVITĂȚI CREATIVE BAZATE PE DIGITALIZARE ȘI COLABORARE

Prof. Smîntîină Vasilica
C.S.E.I., „Elisabeta Polihroniade”- Vaslui

Referatul pornește de la ideea că digitalizarea, folosită ca spațiu de lucru colaborativ, mută accentul „de la control la colaborare, de la predare frontală la învățare activă, de la pasivitate la creativitate”. Modelul **blended learning** (lecții față în față + resurse interactive – video, quiz-uri, aplicații ca **Kahoot/ Wordwall**) permite diferențiere și feedback rapid, iar elevii care creează postere, prezentări, podcasturi sau clipuri își dezvoltă gândirea critică prin joc.

Un mediu incluziv presupune accesibilitate multi-modală (text, audio, video) pentru ca „toți să aibă o șansă egală de înțelegere”, roluri clare în echipe, întâlniri video scurte (max. 40 min) combinate cu sarcini asincrone pe **Google Classroom/Microsoft Teams** și soluții offline (materiale tipărite, coordonare telefonică) pentru elevii fără conectivitate. Profesorul rămâne facilitator: feedback specific în 24 h și prezență umană constantă.

Exemplele includ proiecte **eTwinning** precum „**Building Inclusive Schools Together**” (elevi 8–15 ani lucrează pe **Padlet, Canva, Google Slides**, cercetând cultura partenerilor pentru a demonta stereotipuri) și „**Under the**

Same Sky” (activități multisenzoriale pentru copii cu CES: album digital, carte de rețete, joc online) ; formarea **IDEATE** pentru profesori pe teme de neurodiversitate ; inițiative de coding incluziv – **EU Code Week** la școala OOU „**Sando Masev**” (copii 7–8 ani, inclusiv o elevă cu paralizie cerebrală, au creat povești vizuale în cod) și bootcampul **Techable** pentru tineri cu dizabilități motorii . Resursele locale (**DigitalEdu.ro**, **Kinderpedia**, simulări **PhET**) și programele comunitare (**Discover Digital Inclusion** , **Unlock Her Potential** – UNICEF Ethiopia) arată cum învățarea participativă se extinde dincolo de școală.

PARTENERIATUL ȘCOALĂ-FAMILIE-COMUNITATE – O NECESITATE MODERNĂ

Secretar-șef, Georgeta Toma
Liceul Teoretic Videle

Familia, mediul de viață și școala sunt factori determinanți ai dezvoltării complete și complexe a copiilor. Împreună trebuie să colaboreze pentru ca fiecare elev, indiferent de particularitățile sale, să poată deveni un membru independent al comunității în care dorește să se integreze.

Parteneriatul școală-familie-comunitate trebuie să fie o **alianță strategică, deschisă și activă**, bazată pe egalitate, încredere reciprocă și o comunicare constantă, având ca scop unic succesul educațional și personal al elevului. Această colaborare implică o viziune comună, unde școala devine un centru comunitar care integrează familia în decizii.

Școala, alături de alte instituții care funcționează în comunitate este direct influențată de nivelul de dezvoltare comunitară. Dezvoltarea comunitară urmărește astfel promovarea „binelui comun” încurajează sentimentul de apartenență al individului la aceasta și-l face responsabil de dezvoltarea ei.

Implicarea în dezvoltarea și educația copiilor are diferite efecte pozitive: note mai mari la limba maternă și matematică, abilități îmbunătățite de scriere și citire, rată de prezență la școală mai bună, mai puține probleme comportamentale.

Cheia unui parteneriat eficient școală-familie-comunitate este comunicarea, *comunicarea deschisă în ambele sensuri*, atât din partea părinților către școală, cât și invers. Transparența poate aduce multe beneficii în tot acest parteneriat care este menit să asigure copiilor un context prielnic dezvoltării și învățării.

Parteneriatul școală-familie-comunitate nu este doar o opțiune, ci o necesitate modernă pentru a asigura o educație de calitate. Succesul este garantat atunci când toți partenerii acționează unitar, având în centrul preocupărilor interesul superior al elevului.

ACTIVITATEA EXTRACURRICULARĂ, PRETEXT PENTRU ÎNSUȘIREA DE NOI CUNOȘTINȚE

Profesor Turliu Raluca-Manuela,
Liceul Tehnologic “Nicolae Titulescu”, Medgidia

O activitate extracurriculară, cum este cea care aniversează nașterea lui Mihai Eminescu, devine un prilej nu doar de transmitere a unor informații, dar și pentru cultivarea abilităților de comunicare și de interrelaționare ale elevilor.

Ziua nașterii lui Mihai Eminescu, devenită Ziua Culturii Române, a fost aniversată la Liceul Tehnologic “Nicolae Titulescu” Medgidia, în Centrul de Documentare și Informare “Alpha și Omega”, sub forma unei activități intitulate “Mihai Eminescu, veșnic tânăr și fericit”. Coordonatorii activității au fost prof. Călin Mihaela și Turliu Raluca, cărora li s-a alăturat doamna director Vasilescu Rodica, invitat fiind un reprezentant al Bibliotecii Municipale Medgidia, Ocheană Alina. Au participat elevi de la clasele a X-a A, a X-a B, a XII-a A.

Activitatea extracurriculară prezentată a fost nu doar un prilej de rememorare a unor trăsături romantice studiate la clasă, ci și

de cunoaștere a biografiei, deloc convenționale (chiar scandaloase pentru o mentalitate „burgheză”), a marelui poet, ceea ce a stârnit curiozitatea și interesul elevilor. Finalitatea activității este aceea că Eminescu, cu siguranță, va fi citit cu alți ochi de elevii de liceu, seduși de spectaculozitatea existenței poetului.

PROIECTUL ETWINNING „IF I WERE YOU” – COLABORARE, CREATIVITATE ȘI DEZVOLTAREA COMPETENȚELOR GEOGRAFICE

Prof. Urechiatu Valentina Carmen
Școala Gimnazială Nr. 30 Timișoara

Proiectul eTwinning „If I Were You” ilustrează importanța colaborării internaționale și a utilizării tehnologiilor digitale în educația modernă. Prin intermediul platformei TwinSpace, elevii și profesorii din diferite țări colaborează într-un mediu virtual sigur, desfășurând activități interactive care contribuie la dezvoltarea competențelor lingvistice, digitale și sociale.

Proiectul are ca obiectiv principal îmbunătățirea abilităților de comunicare în limba engleză, prin activități variate care integrează ascultarea, vorbirea, citirea și scrierea. În același timp, elevii sunt încurajați să își dezvolte încrederea în sine, să lucreze în echipă și să interacționeze cu persoane din alte culturi, promovând astfel educația interculturală.

Activitățile propuse includ prezentări despre școală și mediul local, teme legate de viața cotidiană și tradiții, precum și proiecte creative realizate în colaborare. Acestea stimulează participarea activă și contribuie la creșterea motivației pentru învățare.

Impactul proiectului este semnificativ, elevii devenind mai deschiși, mai implicați și mai bine pregătiți pentru cerințele societății actuale. Astfel, „If I Were You” demonstrează că eTwinning reprezintă un instrument eficient pentru o educație modernă, bazată pe cooperare, creativitate și învățare autentică.

SECȚIUNEA a II-a

Metode și tehnici eficiente de formare la elevi a unei conduite empatice față de semenii și responsabile față de mediu

Lucrările Simpozionului "Școala, a doua familie"
ISSN 2558-8214, ISSN-L 2558-8214

METODE ȘI TEHNICI EFICIENTE DE FORMARE LA ELEVIA UNEI CONDUITE EMPATICE FAȚĂ DE SEMENI ȘI RESPONSABILE FAȚĂ DE MEDIU

Prof. ed. timpurie Aldea Angelica-Elena
Grădinița cu P.P. ”Mateiaș Brâncoveanu”, Făgăraș

Lucrarea explorează interdependența dintre inteligența emoțională și conștiința ecologică, propunând un cadru didactic integrat pentru formarea elevilor. Într-o lume marcată de digitalizare accentuată și crize climatice, dezvoltarea empatiei față de semeni și a responsabilității față de mediu nu mai sunt opționale, ci fundamentale pentru supraviețuirea socială.

Sunt analizate metode active precum învățarea prin acțiune (service-learning), studiul de caz și metoda proiectului, demonstrând cum acestea pot facilita tranziția de la cunoștințe teoretice la comportamente pro-sociale și pro-ecologice. Concluzia centrală subliniază că un comportament responsabil se cultivă nu prin constrângere, ci prin modelarea compasiunii și înțelegerea sistemică a impactului propriilor acțiuni asupra comunității și naturii.

ÎNVĂȚAREA COLABORATIVĂ PRIN ETWINNING

Prof. Anicolaesei Alexandra
Colegiul Național „Mihail Sadoveanu” Pașcani

Din perspectiva mea de profesor de limbi străine, am simțit cum educația se transformă dintr-un simplu transfer de cunoștințe într-un proiect social și cultural viu, alimentat de proiectele eTwinning din cadrul programului Erasmus+. Acestea reprezintă fundația unei comunități de învățare unice în Europa, unde avem privilegiul de a colabora cu peste un milion

de colegi – profesori și elevi – toți uniți de dorința de a aduce deschiderea internațională direct în sălile noastre de curs.

Cu ajutorul acestor proiecte, rolul meu s-a metamorfozat din cel de transmitător de informație în cel de ghid și arhitect al situațiilor de învățare, încurajând o utilizare rațională a tehnologiei pentru a construi o cetățenie europeană activă și empatică. Elevii învață să își lase deoparte prejudecățile și să reflecteze împreună cu tineri de alte naționalități asupra unor teme globale sau diferențe culturale, transformând limba străină într-un veritabil pod de comunicare.

Din experiența mea, pot afirma că eTwinning transformă sala de clasă într-un proiect social extins, permițându-ne să dublăm spațiul fizic cu unul virtual, plin de posibilități. În acest context, tehnologia servește drept pod de comunicare, oferind elevilor instrumente securizate pentru a organiza întâlniri virtuale și pentru a colabora la distanță cu parteneri de pe întregul continent.

Recunoașterea acestor eforturi colective prin Certificate de Calitate și prin distincția „eTwinning School” nu reprezintă doar o simplă formalitate, ci confirmă valoarea practicilor inovatoare și angajamentul instituției pentru deschiderea internațională. Toate aceste demersuri demonstrează că educația modernă nu este doar un transfer de cunoștințe, ci o construcție socială și culturală continuă, bazată pe învățarea împreună și pe un dialog autentic.

Scopul nostru final rămâne acela de a pregăti tinerii pentru a fi cetățeni activi și empatici într-o Europă diversă, dezvoltându-le spiritul de cetățenie europeană și înțelegerea interculturală prin fiecare interacțiune pe care o facilităm în mediul digital.

ROLUL ORELOR VERZI (CLASSES VERTES) ÎN RESPONSABILIZAREA ELEVILOR

Profesor limba franceză, Avram Veronica Georgiana
Liceul de Arte Hariclea Darclée, Brăila

Orele Verzi sunt acele activități extrașcolare care se desfășoară în natură, în aer liber, având ca scop principal cunoașterea și înțelegerea lecțiilor într-un climat deschis, propice studiului și empatiei.

În funcție de disciplina predată, aceste ore verzi pot fi organizate din punct de vedere al tematicii astfel încât să atragă elevii spre studiul disciplinei respective.

În aria curriculară "Limbă și comunicare" disciplina Limba franceză propune, prin intermediul programelor, teme vaste și generoase spre a fi abordate în diverse maniere, inclusiv cea a Orelor Verzi. Aici fac referire la: tema poluării (la pollution), tema protecției animalelor pe cale de dispariție (la protection des animaux en voie de disparition) etc.

În echipă sau individual, se pot prezenta materiale lucrate și apoi acestea să fie dezbătute, comentate. Natura, sursă inepuizabilă de inspirație și confort, locul de desfășurare pentru Orele Verzi, oferă cele mai bune exemple pentru temele exemplificate mai sus. Se pot observa factorii poluării, se pot propune soluții pentru a îi combate.

Dezbaterile se pot organiza atât în formatul clasic (hârtie ,planșă , portofoliu) cât și folosind metode moderne (tableta, telefonul cu prezentări PowerPoint).

O altă idee de activitate pentru Orele Verzi aplicabilă în săptămâna Școala Verde ar putea fi cea de picnic, elevii învățând astfel importanța respectării regulilor de conduită și de protecție a mediului: se strâng resturile alimentare, se reciclează, se respectă ceilalți participanți la picnic indiferent dacă aparțin sau nu grupului, evitând poluarea fonică etc.

Concluzionez afirmând că în dreptul programei disciplinei limba franceză, disciplină pe care o predau, orice temă poate fi abordată ca o Oră Verde; observ interes din partea

elevilor la astfel de abordări, tematica fiind extrem de generoasă.

CUM ÎI AJUTĂM PE COPII SĂ FACĂ FAȚĂ BULLYNGULUI

Prof. înv. primar Banu Georgeta-Mioara,
Școala Gimn. “Ovid Densusianu” Făgăraș

Articolul se adresează cadrelor didactice, dar și părinților, având ca scop oferirea unor strategii concrete pentru a sprijini copiii în fața fenomenului de bullying.

„Doamna/mami, copiii râd de mine”! În acel moment, simți că vrei să îl iei în brațe și să îl protejezi de tot ce e rău în lume dar, în același timp, știi că nu vei putea fi mereu lângă el. Adevărul este că bullying-ul există. Exista în școli, în grupurile de prieteni, online. Și, din păcate, nu putem controla tot ceea ce li se întâmplă elevilor/copiilor noștri. Putem, însă, controla **cum îi pregătim**, deoarece nu vrem să creștem copii care tac și îndură. Dar nu vrem nici copii care răspund cu agresivitate. Între cele două extreme există o a treia cale: **fermitatea, încrederea în sine și limitele sănătoase.**

Puncte cheie:

1. Diferențierea între conflict și bullying: Este esențial ca adulții să recunoască faptul că bullying-ul nu este o simplă ceartă. El se definește prin intenționalitate, repetitivitate și dezechilibru de putere. O înțelegere corectă previne atât ignorarea problemei, cât și suprareacția la conflictele normale între copii.

2. Crearea unui mediu sigur pentru comunicare: Atât acasă, cât și la școală, copilul trebuie să simtă că poate vorbi despre experiențele negative fără teama de a nu fi crezut sau

teama de represalii. Ascultarea activă, validarea emoțiilor și asigurarea că, a cere ajutorul este un act de curaj, sunt fundamentale.

3. *Intervenția eficientă a adultului:* Intervențiile trebuie să fie ferme, dar discrete, evitând confruntările publice, care pot umili victima sau pot întări statutul agresorului.

4. *Parteneriatul școală-familie:* Colaborarea proactivă și coordonată este cea mai puternică soluție. Comunicarea nu trebuie să fie una reactivă, ci una preventivă. Stabilirea unui plan comun, de observație și intervenție, oferă copilului o rețea de siguranță coerentă.

Concluzie: Prevenirea și gestionarea bullying-ului nu se rezumă la a opri un comportament negativ, ci la a construi un mediu empatic, atât acasă, cât și la școală. Rolul adulților este de a fi modele de respect, de a oferi copiilor instrumente verbale și sociale pentru a se proteja și de a acționa ca o echipă unită în sprijinul celor mai vulnerabili. Prin consecvență, comunicare deschisă și intervenții educative, putem transforma experiențele dureroase în oportunități de creștere emoțională pentru toți copiii implicați.

METODE ACTIV – PARTICIPATIVE PENTRU FORMAREA CONDUITEI EMPATICE ȘI RESPONSABILE FAȚĂ DE MEDIU

Prof. înv. primar Barta Anisia – Ruxandra
Școala Gimnazială „Ovid Densusianu” Făgăraș

Educația contemporană traversează o perioadă de redefinire, în care accentul se mută de pe simpla acumulare de informații către formarea competențelor socio-emoționale. Într-o lume marcată de digitalizare și crize ecologice, formarea unei conduite empatice și responsabile a devenit o prioritate națională și europeană. Lucrarea de față explorează modul în

care școala poate cultiva „omul de caracter”, capabil să rezoneze cu suferința semenilor și să acționeze pentru protejarea planetei.

Metode pentru formarea conduitei empatică: jocul de rol (elevii simulează situații de viață de exemplu, integrarea unui coleg cu nevoi speciale, experimentând direct perspectiva celuilalt); **storytelling-ul reflexiv** (analiza unor povești de viață care implică dileme morale, încurajând elevii să identifice emoțiile personajelor); **învățarea prin serviciu** (proiecte de voluntariat în comunitate, unde empatia teoretică devine acțiune concretă).

Tehnici pentru responsabilitatea față de mediu: învățarea outdoor: (lecții desfășurate în natură pentru a combate „deficitul de natură” - Richard Louv); **tehnica celor 4R - Reducere, Refolosire, Reciclare, Reparare** (atelier practice de transformare a deșeurilor în resurse - Upcycling); **monitorizarea amprentei ecologice** (calcularea consumului de resurse al clasei și implementarea unor măsuri de economisire).

Formarea unei conduite etice nu este un proces instantaneu, ci rezultatul unui efort pedagogic constant. Metodele active transformă elevul din spectator în participant activ la binele comun. Integrarea empatiei sociale cu grija pentru mediu creează un model de cetățenie globală, esențial pentru viitorul societății. Succesul acestui demers depinde, în final, de autenticitatea profesorului ca model de conduită.

ECO-EMPATIA: INIMĂ PENTRU SEMENI, GRIJĂ PENTRU NATURĂ

Prof. Înv. primar Bălan Silvia,
Prof. Înv. primar Cocan Gabriela,
Școala Gimnazială „Ovid Densusianu” Făgăraș

Educația contemporană depășește sfera acumulării de cunoștințe, focusându-se pe formarea unui caracter integru. Cultivarea **empatiei** și a **responsabilității de mediu** reprezintă pilonii unei cetățenii active, transformând elevul dintr-un observator pasiv într-un agent al schimbării.

Empatia nu se predă prin definiții, ci prin experiențe directe și reflecție. Cele mai eficiente tehnici includ:

- **Jocul de rol (Role-playing):** Permite elevilor să „pășească în pantofii altuia”, explorând perspective diferite în situații de conflict sau vulnerabilitate.

- **Lectura predictivă și analiza de personaj:** Identificarea emoțiilor trăite de personajele literare ajută la dezvoltarea „mușchiului” compasiunii.

- **Proiectele de voluntariat:** Contactul direct cu diverse categorii sociale (bătrâni, copii din medii defavorizate) umanizează conceptele teoretice și generează acțiune concretă.

Responsabilitatea ecologică se construiește prin trecerea de la conștientizare la rutină:

- **Învățarea bazată pe proiecte:** Elevii pot gestiona o mică grădină a școlii sau un sistem de reciclare, observând direct impactul acțiunilor lor.

- **Studiul de caz și dezbateră:** Analizarea unor crize ecologice actuale îi forțează să gândească critic despre sustenabilitate și consumism.

- **Metoda „Auditului Verde”:** Elevii evaluează amprenta de carbon a clasei lor, propunând soluții de optimizare a resurselor.

Integrarea acestor metode necesită un cadru didactic care să acționeze ca un model de rol. Când un elev învață să respecte

fragilitatea unei plante, va învăța, prin extensie, să respecte și fragilitatea emoțională a colegului său. **Simbioza dintre etica socială și cea ecologică** este esențială pentru o dezvoltare armonioasă.

MODALITĂȚI DE CULTIVARE A EMPATIEI ȘI A RESPECTULUI FAȚĂ DE NATURĂ LA ELEVII DIN CICLUL PRIMAR

Prof. Înv. primar Bărcuțean Iulia Georgiana
Școala Gimnazială „Ovid Densusianu” Făgăraș

Formarea unor comportamente bazate pe empatie și responsabilitate față de mediul înconjurător reprezintă o componentă esențială a educației în ciclul primar. La această vârstă, elevii sunt receptivi la modele de comportament și își formează treptat valorile morale, fiind influențați atât de mediul școlar, cât și de cel familial.

În activitatea desfășurată la clasă, am urmărit dezvoltarea empatiei prin utilizarea unor metode interactive, adaptate nivelului de vârstă. Astfel, **jocul de rol** a constituit o metodă eficientă, oferindu-le elevilor posibilitatea de a se pune în locul celorlalți și de a înțelege diferite stări emoționale. De asemenea, **discuțiile dirijate**, pornind de la texte sau întâmplări din viața cotidiană, au contribuit la exprimarea liberă a opiniilor și la formarea unor atitudini pozitive. Activitățile de grup au avut un rol important în dezvoltarea spiritului de colaborare și întrajutorare. Elevii au învățat să comunice, să respecte regulile și să își asume responsabilități în cadrul echipei. În ceea ce privește educația pentru mediu, am integrat în activitatea didactică **proiecte practice**, precum colectarea selectivă, realizarea unor obiecte din materiale reciclabile sau activități de plantare. Aceste experiențe au contribuit la conștientizarea importanței protejării naturii. Un rol esențial îl are **exemplul personal al cadrului didactic**, precum și colaborarea constantă cu familia, care susține și consolidează comportamentele formate la școală. **În completarea acestor demersuri**, am observat că utilizarea jocurilor educative și a poveștilor cu mesaj moral contribuie semnificativ la interiorizarea valorilor. Elevii reacționează pozitiv atunci când învățarea este asociată

cu emoția și experiența directă, ceea ce facilitează formarea unor comportamente stabile în timp.

În concluzie, prin utilizarea unor metode activ-participative și prin implicarea constantă a elevilor în activități practice, școala contribuie la formarea unor copii empatici, responsabili și conștienți de rolul lor în societate și în protejarea mediului.

EDUCAȚIA PENTRU EMPATIE ȘI MEDIU ÎN CICLUL GIMNAZIAL – ABORDĂRI PRACTICE ȘI EXPERIENȚE DIDACTICE

Profesor Bîrghișan Stela
Școala Gimnazială “Ovid Densusianu”, Făgăraș

În contextul actual al educației, dezvoltarea competențelor socio-emoționale și a comportamentelor responsabile față de mediu devine o prioritate, mai ales la nivel gimnazial, unde elevii se află într-o etapă de formare a identității și a valorilor personale. Din experiența desfășurată la clasă, am constatat că această categorie de vârstă necesită abordări didactice adaptate, bazate pe implicare activă și reflecție. În activitatea mea didactică, am urmărit dezvoltarea empatiei prin crearea unor contexte de învățare relevante pentru elevi. Spre deosebire de ciclul primar, elevii de gimnaziu reacționează mai bine la situații reale sau apropiate de realitatea lor. Astfel, am utilizat **analiza de caz**, pornind de la situații concrete (conflicte între colegi, excluderea din grup, bullying). Discuțiile care au urmat au permis elevilor să identifice emoții, cauze și soluții, dezvoltându-și capacitatea de a înțelege perspectiva celuilalt. De asemenea, am integrat **dezbaterele** ca metodă de lucru, în special pe teme precum „Respectul în relațiile dintre colegi” sau „Impactul comportamentului individual asupra grupului”. Această metodă a stimulat argumentarea, ascultarea activă și respectarea opiniilor diferite, contribuind la consolidarea unui climat pozitiv în clasă. Un alt instrument eficient a fost utilizarea **jurnalului reflexiv**, prin care elevii au fost încurajați să își exprime gândurile și trăirile în urma unor activități sau situații discutate. Am observat că această metodă facilitează autocunoașterea și dezvoltarea responsabilității personale. În ceea ce privește educația pentru

mediu, am optat pentru activități cu caracter practic și aplicativ, adaptate vârstei elevilor. Am organizat **proiecte interdisciplinare**, precum realizarea unor campanii de conștientizare privind reducerea poluării sau economisirea resurselor. Elevii au creat afișe, prezentări și materiale digitale, implicându-se activ în transmiterea mesajului ecologic. De asemenea, am inițiat activități de tip **învățare prin serviciu în folosul comunității**, cum ar fi acțiuni de ecologizare sau colectare selectivă. Aceste experiențe au avut un impact semnificativ asupra elevilor, deoarece au conștientizat rolul lor în protejarea mediului. Un aspect esențial în acest demers l-a reprezentat relația profesor–elev, bazată pe încredere și respect reciproc. Am constatat că elevii adoptă mai ușor comportamente empaticе atunci când se simt ascultați și valorizați.

În concluzie, formarea unei conduite empaticе și responsabile la elevii de gimnaziu presupune utilizarea unor metode activ-participative și crearea unor contexte de învățare autentice. Prin implicare constantă și prin corelarea activităților cu realitatea elevilor, se pot obține rezultate vizibile în plan comportamental și atitudinal.

EMPATIA ȘI ROLUL EI ÎN EDUCAȚIA EMOȚIONALĂ A COPIILOR

Prof. Blendea Petronela Laura, Școala Gimnazială
“Ovid Densusianu”, Făgăraș

Prof. Blendea Adina Maria, Școala Gimnazială “Ovid
Densusianu” Structura Școala Gimnazială Nr.4, Făgăraș

Empatia reprezintă nucleul invizibil al educației emoționale, fiind acea punte fundamentală care îi permite copilului să pășească în afara propriei experiențe pentru a înțelege universul interior al celuilalt. În procesul de dezvoltare, ea nu apare doar ca un simplu sentiment de milă, ci ca o competență complexă ce armonizează gândirea cu simțirea. Atunci când un copil învață să recunoască tristețea pe chipul unui coleg sau bucuria în gesturile unui prieten, el își exersează de fapt capacitatea de a descifra lumea, transformând

interacțiunile sociale dintr-un set de reguli rigide într-un schimb autentic de umanitate.

Rolul empatiei în educație depășește sfera bunelor maniere, devenind un mecanism de protecție împotriva comportamentelor agresive și a fenomenului de bullying. Prin înțelegerea emoțiilor celor din jur, copiii reușesc să își numească și să își gestioneze mai eficient propriile trăiri interne, dobândind un echilibru psihic esențial pentru reușita pe termen lung.

Pentru a transforma conceptele abstracte de empatie și responsabilitate în trăsături de caracter durabile, este necesară implementarea unor tehnici de lucru care să implice direct participarea afectivă și creativă a elevilor.

- **Oglindirea emoțională prin metaforă:** Elevii învață să își exprime trăirile interioare într-o manieră creativă care facilitează înțelegerea reciprocă și scade agresivitatea.
- **Proiectele de responsabilitate partajată:** Prin îngrijirea colectivă a unei plante, copiii experimentează direct fragilitatea vieții și înțeleg că succesul lor ca grup depinde de atenția și solidaritatea pe care o investesc într-un scop comun.
- **Teatrul și jocurile de rol:** Interpretarea unor scenarii care implică rezolvarea de conflicte sau protejarea mediului îi forțează pe elevi să iasă din propria perspectivă, exersând ascultarea activă și altruismul în fața nevoilor semenilor sau ale ecosistemului.
- **Atelierele de revalorificare creativă:** Transformarea materialelor reciclabile în obiecte utile sau artistice.
- **Cercul de reflecție și recunoștință:** Momentele dedicate recunoașterii publice a gesturilor de bunătate făcute de colegi consolidează coeziunea clasei.

Empatia transformă educația dintr-un proces de acumulare de informații într-un proces de **umanizare**. Un copil educat emoțional nu este doar un elev performant, ci un cetățean capabil să construiască o comunitate solidară.

ABORDĂRI TRANSDISCIPLINARE ÎN EDUCAREA CARACTERULUI: STRATEGII PENTRU DEZVOLTAREA INTELIGENȚEI EMOȚIONALE ȘI NATURALISTE

Prof. Lb. Română Brînză Ovidiu,
Liceul Tehnologic „Aurel Vijoli” Făgăraș
Prof. Înv. Primar Rupert Roxana,
Șc. Gimn. „Ovid Densusianu” Făgăraș

Formarea unei conduite empatică și a unei responsabilități de mediu nu trebuie tratate ca arii curriculare distincte, ci ca o **axă valorică unitară**: respectul față de viață, sub toate formele sale.

A. Metoda „Service-Learning” (Învățarea prin serviciu) îmbină obiectivele de învățare cu nevoile reale ale comunității.

- **Aplicare:** Elevii nu doar învață despre ecologie, ci inițiază un proiect de reabilitare a unui spațiu degradat.
- **Impact:** Rezultatul este dublu: îmbunătățirea mediului (responsabilitate ecologică) și sprijinirea unor semeni vulnerabili (empatie socială).

B. Tehnica „Perspective-Taking” prin Storytelling Digital presupune ca elevii să utilizeze instrumente digitale pentru a crea narațiuni din perspectiva unor entități non-umane (un râu poluat, un animal pe cale de dispariție) sau a unor persoane marginalizate.

- **Proces:** Elevul trebuie să documenteze suferința sau nevoile „subiectului” și să exprime un mesaj de susținere a acestuia.

- **Impact:** Această tehnică forțează ieșirea din egocentrism și dezvoltarea compasiunii cognitive.

C. „Auditul Etic și Verde” al școlii este o metodă bazată pe cercetare, acțiune în care elevii devin consultanți pentru propria instituție.

- **Componenta socială:** Analiza gradului de incluziune (ex: accesibilitatea pentru persoanele cu dizabilități, climatul de siguranță emoțională).

- **Componenta ecologică:** Monitorizarea risipei de resurse (apă, energie, hârtie).

- **Impact:** Elevul înțelege că deciziile sale administrative și comportamentale au consecințe directe asupra celorlalți și asupra planetei.

Eficiența acestor tehnici este condiționată de **autenticitatea profesorului**. Un cadru didactic care manifestă respect pentru opinia fiecărui elev și care adoptă comportamente ecologice oferă cel mai puternic suport pedagogic.

Formarea unei conduite empatice și responsabile este un proces de lungă durată care necesită: **transdisciplinaritate** (integrarea temelor în toate ariile curriculare), **continuitate** (trecerea de la activități punctuale (serbări, campanii de o zi) la rutine etice, **reflecție** (oferirea de timp elevilor pentru a procesa emoțional impactul acțiunilor lor).

METODE ȘI TEHNICI EFICIENTE DE FORMARE LA ELEVIA UNEI CONDUITE EMPATICE FAȚĂ DE MEDIU

Prof. Brumar-Maliarciuc Olea
Școala Gimnazială Rona De Sus-Maramureș

Textul subliniază importanța formării unei conduite empatice față de natură într-un context în care „schimbările de mediu devin tot mai vizibile”, iar responsabilitatea omului față de planetă devine esențială. Educația ecologică este prezentată ca un proces necesar, prin care elevii pot învăța să respecte și să protejeze mediul, dezvoltând atât cunoștințe, cât și comportamente responsabile. Documentul evidențiază faptul că mediul este un sistem unitar, în care orice dezechilibru afectează toate componentele, iar omul trebuie să înțeleagă că Pământul este „adevărata sa locuință”.

Sunt descrise două activități educative: „Natura, casa mea” și „Detectivii curățeniei”. Prima urmărește familiarizarea elevilor cu elementele mediului prin jocuri didactice, roluri și activități creative, ajutându-i să înțeleagă interdependența dintre apă, aer, sol, plante și animale. A doua activitate pune accent pe responsabilitatea față de curățenie și pe efectele negative ale deșeurilor asupra sănătății planetei. Elevii participă la o acțiune practică de ecologizare, învață despre colectarea selectivă și discută situații reale în care mediul este afectat.

Ambele activități au valențe educative importante: dezvoltă conștiința ecologică, spiritul de colaborare, capacitatea de analiză și dorința de a proteja mediul. Textul atrage atenția asupra realităților actuale: poluare, risipă, degradarea resurselor și încurajează implicarea fiecăruia în acțiuni simple, dar esențiale, pentru a păstra un mediu curat și sănătos.

DEZVOLTAREA PERSONALITĂȚILOR COPIILOR PRIN ACTIVITĂȚI EXTRAȘCOLARE

Profesor, Budur Liliana,
Scoala Gim. Vasile Burlui , Galați

Educația copilului reprezintă un proces complex care nu se limitează doar la activitățile desfășurate în cadrul orelor de curs. În formarea unei personalități echilibrate și armonioase, un rol important îl au activitățile extrașcolare. Acestea completează educația formală și oferă elevilor oportunități diverse de învățare, socializare și dezvoltare personală. Activitățile extrașcolare sunt acele activități organizate în afara programului obișnuit de studiu, având scop educativ, recreativ și formativ. Ele pot include activități culturale, artistice, sportive, excursii, proiecte educative sau activități de voluntariat. Prin participarea la astfel de activități, copiii își pot descoperi pasiunile, își pot dezvolta aptitudinile și își pot forma valori importante pentru viață.

În contextul educației moderne, accentul se pune tot mai mult pe dezvoltarea competențelor socio-emoționale, pe creativitate și pe formarea unei atitudini active față de învățare. Activitățile extrașcolare contribuie în mod direct la realizarea acestor obiective, deoarece oferă elevilor experiențe de învățare variate, interactive și atractive. Activitățile extrașcolare au o contribuție semnificativă la dezvoltarea personalității elevilor. În primul rând, ele creează contexte educative diferite de cele din sala de clasă. În aceste situații, elevii pot experimenta, pot învăța prin descoperire și pot participa activ la procesul educativ. Un alt aspect important este dezvoltarea autonomiei și a responsabilității. Participând la organizarea sau desfășurarea unor activități precum serbări, concursuri sau proiecte tematice, elevii învață să își asume sarcini, să colaboreze și să ducă la bun sfârșit activitățile începute. De asemenea, activitățile extrașcolare contribuie la crearea unui climat educațional pozitiv. Ele facilitează relațiile dintre elevi și cadrele didactice, consolidând sentimentul de apartenență la comunitatea școlară. Astfel, școala devine un spațiu atractiv și motivant pentru copii.

Unul dintre cele mai importante beneficii ale activităților extrașcolare este dezvoltarea competențelor sociale și emoționale ale elevilor. În cadrul acestor activități, copiii interacționează frecvent cu colegii lor, învață să comunice eficient și să își exprime opiniile.

Lucrul în echipă reprezintă o componentă esențială a multor activități extrașcolare. Prin colaborare, elevii învață să respecte opiniile celorlalți, să negocieze și să găsească soluții comune pentru rezolvarea problemelor. Aceste abilități sunt extrem de importante pentru integrarea socială și pentru succesul în viața adultă. În același timp, activitățile extrașcolare contribuie la dezvoltarea empatiei și a respectului față de ceilalți. Prin participarea la activități de voluntariat sau la proiecte comunitare, elevii devin mai conștienți de nevoile celor din jur și învață să fie solidari și implicați în viața comunității. Activitățile artistice și sportive ocupă un loc important în cadrul activităților extrașcolare, deoarece contribuie la dezvoltarea armonioasă a personalității copilului. Activitățile artistice,

precum muzica, dansul, teatrul sau pictura, stimulează creativitatea și imaginația copiilor. Ele oferă elevilor posibilitatea de a se exprima liber, de a-și dezvolta sensibilitatea estetică și de a-și valorifica talentul artistic. În același timp, participarea la spectacole sau concursuri artistice contribuie la creșterea încrederii în sine. Pe de altă parte, activitățile sportive au un rol esențial în dezvoltarea fizică și psihică a copiilor. Sportul contribuie la menținerea sănătății, la dezvoltarea disciplinei și la formarea spiritului de echipă. Prin participarea la competiții sportive, elevii învață să accepte atât succesul, cât și eșecul, dezvoltându-și astfel reziliența și perseverența. Excursiile și vizitele educative reprezintă o altă categorie importantă de activități extrașcolare. Acestea oferă elevilor oportunitatea de a învăța într-un mod direct și experiențial. Vizitele la muzee, biblioteci, instituții culturale sau obiective turistice contribuie la îmbogățirea cunoștințelor și la dezvoltarea culturii generale. În același timp, astfel de activități stimulează curiozitatea și dorința de cunoaștere. Excursiile școlare contribuie și la consolidarea relațiilor dintre elevi. Într-un cadru mai relaxat, copiii socializează mai ușor, își dezvoltă spiritul de colaborare și creează amintiri comune care întăresc coeziunea grupului.

Activitățile extrașcolare reprezintă o componentă esențială a procesului educativ, având un rol important în dezvoltarea personalității copiilor. Ele contribuie la formarea unor competențe sociale, emoționale și culturale care completează cunoștințele dobândite în cadrul orelor de curs. Prin participarea la activități variate – artistice, sportive, culturale sau comunitare – elevii își descoperă aptitudinile, își dezvoltă încrederea în sine și își formează valori precum responsabilitatea, cooperarea și respectul față de ceilalți.

De aceea, este important ca școala și familia să încurajeze implicarea copiilor în activități extrașcolare. Printr-o astfel de abordare, educația devine mai atractivă și mai eficientă, contribuind la formarea unor personalități echilibrate, creative și active în societate.

SIMULAREA SI DRAMATIZAREA – PRINCIPALA STRATEGIE DIDACTICA IN VEDEREA INTERIORIZARII SI EMPATIEI

Cira Brigitta-Renata, prof. Limba Engleza,
Scoala Gimnaziala “Iacob si Ioachim Muresanu”

Strategia didactică a simulării și dramatizării reprezintă o modalitate complexă și eficientă de formare a competențelor socio-emoționale și a atitudinilor responsabile în rândul elevilor. Bazată pe principiile învățării experiențiale, această strategie implică participarea activă a elevilor în situații recreative sau simbolice, care reflectă realități sociale sau ecologice relevante.

Simularea presupune recrearea unor contexte verosimile de viață, în care elevii sunt invitați să adopte perspective diferite și să acționeze în funcție de acestea. Dramatizarea, ca formă expresivă a simulării, adaugă o dimensiune artistică și emoțională, facilitând exprimarea trăirilor prin mijloace variate – verbale, nonverbale și paraverbale. Împreună, aceste metode contribuie la dezvoltarea empatiei, a gândirii critice și a capacității de relaționare.

Unul dintre principalele beneficii ale acestei strategii este stimularea empatiei. Prin interpretarea unor roluri diverse, elevii sunt determinați să iasă din propriul cadru de referință și să înțeleagă experiențele altora. Acest proces de decentrare cognitivă și afectivă favorizează reducerea prejudecăților și dezvoltarea unei atitudini deschise față de diversitate. În același timp, elevii își dezvoltă abilități de comunicare și cooperare, esențiale pentru integrarea socială.

În ceea ce privește educația pentru mediu, simularea și dramatizarea oferă oportunități valoroase de explorare a relației dintre om și natură. Prin scenarii care ilustrează impactul acțiunilor umane asupra mediului, elevii pot înțelege consecințele comportamentelor nesustenabile și pot identifica soluții alternative.

Pentru a fi eficientă, strategia necesită respectarea unor condiții pedagogice clare. Profesorul trebuie să selecteze situații

relevante și adaptate nivelului de dezvoltare al elevilor, să creeze un climat de siguranță emoțională și să ghideze procesul de învățare într-o manieră echilibrată.

Cu toate avantajele sale, strategia simulării și dramatizării poate întâmpina anumite limite. Unele dificultăți pot apărea în cazul elevilor mai rezervați sau în lipsa unui management eficient al activității. De aceea, flexibilitatea și adaptabilitatea cadrului didactic sunt esențiale pentru valorificarea optimă a acestei metode.

În concluzie, simularea și dramatizarea constituie instrumente didactice valoroase, capabile să transforme procesul educațional într-o experiență activă și semnificativă. Prin implicarea directă a elevilor și stimularea reflecției, aceste metode contribuie la formarea unor indivizi empatici, responsabili și conștienți de impactul acțiunilor lor asupra celorlalți și asupra mediului.

METODE ȘI TEHNICI DE FORMARE LA ELEVII MUZICIENI A UNEI CONDUITE EMPATICE FAȚĂ DE SEMENI ȘI RESPONSABILITATE FAȚĂ DE MEDIU

Profesor de nai Climescu Dumitru Gianina
Școala Gimnazială „Ovid Densusianu” Făgăraș

Formarea unei conduite empatice și a unui simț al responsabilității față de mediu la elevii muzicieni poate fi realizată prin metode și tehnici educaționale adaptate specificului lor artistic. Iată câteva metode și tehnici eficiente:

1. Educația prin artă (arte combinate)
2. Învățarea prin proiecte colaborative
3. Modelarea comportamentală (exemplul personal)
4. Reflecția ghidată și jurnalul muzical
5. Audiții și discuții pe teme sensibile

6. Voluntariat și implicare comunitară prin muzică

- Obiective: - Dezvoltarea conduitei empatice față de semenii
- Conștientizarea importanței protejării mediului înconjurător
 - Utilizarea muzicii ca mijloc de exprimare a responsabilității sociale
- Competențe: - Elevii vor identifica teme sociale și ecologice în lucrările muzicale
- Vor compune sau interpreta o piesă cu mesaj empatic/ ecologic
 - Elevii vor colabora în realizarea unui proiect muzical cu impact asupra comunității.

METODE ȘI TEHNICI EFICIENTE DE FORMARE LA ELEVIA UNEI CONDUITE EMPATICE FAȚĂ DE SEMENI ȘI RESPONSABILE FAȚĂ DE MEDIU

Profesor învățământ primar, Cosma Daniela-Maria
Școala Gimnazială Mândra

Educația contemporană urmărește formarea competențelor socio-emoționale și a responsabilității față de mediu. Lucrarea evidențiază importanța empatiei în dezvoltarea relațiilor interpersonale și a comportamentului responsabil. Sunt prezentate metode didactice eficiente, precum storytelling-ul, jocul de rol, învățarea prin cooperare și discuțiile ghidate, care contribuie la implicarea activă a elevilor și la înțelegerea perspectivelor altora. În paralel, activitățile practice și proiectele educaționale ajută elevii să adopte un comportament responsabil față de natură. Rolul cadrului didactic este esențial în modelarea comportamentelor și în crearea unui climat educațional pozitiv. Aplicarea acestor metode contribuie la formarea unor elevi empatici, responsabili și implicați social.

STUDIU PRIVIND EVOLUȚIA VOLEIULUI ȘCOLAR ȘI IMPACTUL ASUPRA GENERAȚIILOR ACTUALE

Prof. Curticăpean Aurelian
Școala Gimnazială „Ovid Densusianu”, Făgăraș

Lucrarea analizează evoluția voleiului școlar la Școala Gimnazială „Ovid Densusianu” din Făgăraș (2015–2026), evidențiind rolul său în dezvoltarea empatiei, responsabilității și spiritului de echipă. Predarea voleiului în cadrul orelor și participarea la competiții școlare oficiale au debutat în septembrie 2015. Din 2016, prin proiectul „Iubim voleiul și mișcarea organizată” și sponsorizări, s-au achiziționat materiale sportive și s-a amenajat primul teren de volei în aer liber dintr-o școală gimnazială făgărășeană.

În primii ani, activitatea s-a desfășurat în condiții dificile, în săli mici și pe teren exterior improvizat, cu materiale reduse și condiții meteo nefavorabile. Între 2018–2025, fără acces la sală, voleiul a fost practicat eficient în aer liber, contribuind la dezvoltarea perseverenței, adaptabilității și cooperării. Echipele de gimnaziu au obținut rezultate meritorii la Olimpiada Națională a Sportului Școlar.

Toamna anului 2025 a marcat accesul la o sală modernă, oferind condiții optime pentru lecții și antrenamente, susținând formarea grupurilor din fiecare clasă și consolidarea echipelor școlii. Activitatea include antrenamente suplimentare și competiții interne - primul campionat de volei feminin organizat în cadrul săptămânii „Școala Altfel”. Continuitatea este asigurată prin introducerea voleiului încă din ciclul primar și sesiuni suplimentare pentru gimnaziu.

Predarea se bazează pe metode activ-participative, exerciții progresive și jocuri adaptate vârstei, folosind cooperare, feedback constant și modelare motrică, facilitând însușirea procedeelor de bază și dezvoltarea autonomiei elevilor. Efortul colectiv al profesorilor, conducerii școlii, elevilor,

părinților și comunității a transformat condițiile inițiale modeste într-o infrastructură funcțională, care susține pregătirea sistematică și performanța.

Studiul arată că voleiul școlar este un instrument educativ valoros, contribuind la formarea comportamentelor empaticе și responsabile, la dezvoltarea spiritului de echipă și la construirea unei tradiții sportive durabile.

IMPORTANȚA DEZVOLTĂRII EMPATIEI ȘI RESPONSABILITĂȚII ECOLOGICE

Prof.Dăncău Monica-Adriana,
Șc.Gim.,Anton Pann,, Rm.Vâlcea, Jud.Vâlcea Jud.Vâlcea

Educația contemporană nu se limitează doar la transmiterea de cunoștințe, ci urmărește formarea unor indivizi echilibrați, capabili să trăiască în armonie cu ceilalți și cu mediul înconjurător. Într-o societate marcată de schimbări rapide, conflicte sociale și crize ecologice, dezvoltarea empatiei și a responsabilității față de mediu devine o prioritate fundamentală a sistemului educațional. Empatia reprezintă capacitatea de a înțelege și de a împărtăși emoțiile celorlalți, fiind esențială pentru construirea unor relații interumane sănătoase. În paralel, responsabilitatea față de mediu implică conștientizarea impactului acțiunilor umane asupra naturii și adoptarea unor comportamente sustenabile. Școala are un rol central în cultivarea acestor valori, iar cadrele didactice dispun de numeroase metode și tehnici prin care pot contribui la formarea unei conduite empaticе și ecologice la elevi. Formarea empatiei la elevi contribuie la reducerea comportamentelor agresive, la îmbunătățirea climatului școlar și la dezvoltarea inteligenței emoționale. Elevii empatici sunt mai deschiși către cooperare, toleranță și respect reciproc. În același timp, educația ecologică are rolul de a forma cetățeni responsabili, capabili să protejeze resursele naturale și să adopte un stil de viață sustenabil. Crizele climatice actuale evidențiază necesitatea intervenției timpurii în educație pentru formarea unor atitudini pro-mediu. Prin urmare, cele două dimensiuni — empatia și responsabilitatea față de mediu — sunt

interdependente și contribuie la dezvoltarea armonioasă a personalității elevilor.

Metode didactice pentru dezvoltarea empatiei sunt: Jocul de rol, Învățarea prin cooperare, Discuțiile ghidate și reflecția, Lectura și analiza textelor literare. **Metode pentru formarea responsabilității față de mediu sunt :** Educația ecologică integrată, Învățarea prin proiecte (Project-Based Learning), Activități extracurriculare, Modelul personal al profesorului. **Tehnici interactive și moderne folosite:** Utilizarea tehnologiei, Învățarea prin serviciu în folosul comunității (Service Learning), Brainstorming și studii de caz. **Rolul familiei și al comunității** Educația nu se realizează doar în școală. Familia are un rol esențial în consolidarea valorilor dobândite. Părinții pot contribui prin: exemplu personal; implicarea în activități ecologice și discuții despre emoții și relații. De asemenea, colaborarea cu comunitatea (ONG-uri, instituții locale) oferă elevilor oportunități reale de implicare.

ÎNVĂȚĂM SĂ SIMȚIM, ÎNVĂȚĂM SĂ PROTEJĂM

Prof. Matematică Deceanu Silvia Octavia
Colegiul Național "D-na Stanca" Făgăraș
Prof. Limba engleză Deceanu Raluca Elena
Școala Gimnazială "Ovid Densusianu" Făgăraș

Educația contemporană nu mai poate fi redusă doar la transmiterea de cunoștințe, ci trebuie să vizeze formarea unor valori și atitudini fundamentale, precum empatia și responsabilitatea față de ceilalți și de mediul în care trăim. Aceste competențe socio-emoționale și civice contribuie la dezvoltarea unor indivizi echilibrați, capabili să relaționeze armonios și să acționeze conștient în societate. Școala, alături de familie, are un rol esențial în cultivarea acestor comportamente prin metode și tehnici didactice adaptate.

Învățarea prin experiență (learning by doing) este una dintre cele mai eficiente metode este învățarea experiențială,

care implică elevii direct în activități concrete. Jocurile de rol sunt metode eficiente pentru dezvoltarea empatiei, deoarece, prin dramatizare, elevii sunt puși în situația să înțeleagă perspective diferite și să reacționeze adecvat în situații sociale. Această metodă contribuie la dezvoltarea inteligenței emoționale și a relațiilor sănătoase între elevi.

Învățarea prin cooperare, lucrul în echipă stimulează comunicarea, respectul reciproc și responsabilitatea față de ceilalți. Activitățile de grup îi învață pe elevi să își asume roluri, să își gestioneze emoțiile și să colaboreze pentru atingerea unui scop comun. Profesorul devine facilitator al interacțiunilor pozitive și model de comportament empatic. Dezbateră și reflecția morală prin discuțiile ghidate pe teme etice (bullying, discriminare, protecția mediului) îi ajută pe elevi să își formeze opinii și să înțeleagă consecințele comportamentelor lor. Reflecția asupra propriilor acțiuni este esențială pentru interiorizarea valorilor. Cadrele didactice au un rol esențial ca modele de comportament. Atitudinea empatică, respectul față de elevi și implicarea în diferite activități sunt preluate și imitate de copii. Un climat educațional pozitiv și incluziv favorizează dezvoltarea competențelor socio-emoționale și a responsabilității civice. Activitățile desfășurate în afara orelor de curs – cluburi, proiecte, parteneriate cu comunitatea – oferă contexte reale de exersare a empatiei și responsabilității. Aceste experiențe contribuie la consolidarea cunoștințelor și la formarea unor atitudini durabile.

Așadar, formarea unei conduite empatică și responsabile este un proces complex, care necesită utilizarea unor metode interactive, participative și centrate pe elev. Învățarea trebuie să depășească nivelul teoretic și să devină o experiență trăită, bazată pe acțiune, reflecție și colaborare. Prin implicarea activă a elevilor în situații reale de viață și prin crearea unui climat educațional pozitiv, școala contribuie la formarea unor cetățeni responsabili, empatici și conștienți de rolul lor în construirea unei societăți armonioase.

CREAREA UNUI MEDIU ȘCOLAR INCLUZIV PRIN METODE DIGITALE ȘI PROIECTE COLABORATIVE

Prof.biologie Dinu Alexandra,
Școala Postliceală FEG Pitești

Tehnologiile digitale au schimbat profund educația, iar integrarea lor în procesul didactic a devenit esențială. Activitățile creative bazate pe digitalizare și colaborare contribuie la un mediu educațional incluziv, în care toți elevii pot participa activ.

Învățarea colaborativă se bazează pe interacțiune socială, iar tehnologia facilitează accesul la informație și lucrul în echipă. Exemple de astfel de activități includ proiecte digitale, crearea de conținut, gamificarea, storytelling-ul digital, utilizarea platformelor de colaborare și participarea la proiecte internaționale.

Aceste metode dezvoltă competențe digitale, creativitatea, cooperarea și implicarea elevilor, reducând în același timp barierele educaționale. Profesorul are rolul de facilitator, ghidând elevii și creând un climat incluziv.

În concluzie, utilizarea tehnologiei în mod creativ și colaborativ modernizează educația și sprijină formarea unor elevi activi și adaptați societății actuale.

METODE ȘI TEHNICI EFICIENTE DE FORMARE LA COPII A UNEI CONDUITE EMPATICE FAȚĂ DE SEMINI ȘI RESPONSABILE FAȚĂ DE MEDIU

Prof. Ed. Timp. Drăghița Andreea
Grădinița P.P Nr 11 Alba Iulia

Lucrarea evidențiază importanța formării timpurii a unei conduite empatice și responsabile față de mediu la copiii preșcolari. Sunt prezentate conceptele de empatie și responsabilitate ecologică, precum și rolul esențial al educatoarei în modelarea comportamentelor copiilor.

Se analizează metode eficiente precum jocul de rol, povestirea, jocurile de cooperare și tehnicile de conștientizare a emoțiilor, alături de activități practice și proiecte tematice pentru educația ecologică. De asemenea, este subliniată importanța colaborării cu familia în consolidarea acestor comportamente.

Concluzia lucrării este că, printr-o abordare integrată și prin exemple concrete, copiii pot dezvolta încă de la vârste fragede empatie față de semeni și responsabilitate față de mediul înconjurător.

ABORDĂRI METODOLOGICE ÎN CULTIVAREA EMPATIEI SOCIALE ȘI A RESPONSABILITĂȚII ECOLOGICE ÎN CICLUL PRIMAR

Prof. Înv.Primar, Florea Violeta
Școala Gimnazială Lungești

Prezenta lucrare analizează din perspectivă psihopedagogică strategiile de formare a unei conduite dublu orientate la elevii din ciclul primar: **empatia socială** față de semeni și **responsabilitatea etică** față de mediul înconjurător. Premisa fundamentală a lucrării este că aceste două dimensiuni nu sunt paliere educaționale separate, ci presupune

recunoașterea valorii celuilalt, fie că este vorba despre o ființă umană sau despre un ecosistem.

În prima parte, lucrarea explorează metode active de alfabetizare emoțională, precum **Teatrul forum**, **Ochelarii empatici** și **Banca prieteniei**, etc., demonstrând cum exersarea schimbării de perspectivă cognitivă poate diminua comportamentele de bullying și poate stimula altruismul. Se pune accent pe transformarea clasei într-un spațiu de siguranță psihologică, unde vulnerabilitatea este acceptată, iar sprijinul între semeni devine normă socială.

Cea de-a doua parte a lucrării se concentrează pe educația ecologică prin prisma **învățării experiențiale**. Sunt propuse tehnici precum **Auditul deșeurilor**, **Design Thinking-ul** pentru soluții sustenabile și **Pedagogia Outdoor**, argumentând că responsabilitatea față de natură nu se dezvoltă prin memorare, ci prin contact senzorial și implicare directă în protejarea resurselor.

Concluziile lucrării subliniază rolul crucial al cadrului didactic ca **model de conduită** și facilitator al învățării vizibile. Sinergia dintre empatie și ecologie este prezentată ca o soluție pedagogică modernă pentru formarea unui cetățean global echilibrat, capabil să răspundă provocărilor climatice și sociale ale secolului XXI prin solidaritate și grijă. Lucrarea pledează pentru o școală care nu doar livrează informație, ci modelează caractere, oferind elevilor „busola morală” necesară navigării într-o lume în continuă schimbare.

DEZVOLTAREA EMPATIEI FATA DE MEDIUL INCONJURATOR

Profesor Gulea Georgia
Școala Gimnazială „Ovid Densusianu” Făgăraș

Dezvoltarea empatiei fata de mediul inconjurator presupune intai cultivarea compasiunii de sine, reducerea autocriticii, si incurajarea unui adanc sentiment de conexiune cu natura; impreuna joaca rol de catalizator pentru starea personala de bine si comportamentul sustenabil!

Ce este empatia fata de mediu si de ce conteaza?

Este abilitatea de a intelege si impartasi emotii in si despre mediului natural. Este un pod intre recunoasterea problemelor de mediu si a actiunile ce trebuiesc luate pentru a le rezolva.

De ce este hotarator? Deoarece copiii care isi dezvolta empatia fata de mediu devin responsabili ca adulti si vor lua decizii sustenabile.

Cum sa dezvoltam empatia fata de natura a copiilor?

Imersare in Natura (excursii si plimbări), gradinarit, joc afara ,aventuri in salbatice/camping

Invatare prin implicare directa : reciclare, curatare, conservare, proiecte (pe grupe de varsta)

Povestile au puterea de a inspira actiune.

Puterea exemplului : Copiii invata uitandu-se la adulti, deci, creati-va obiceiuri sanatoase! Vorbiti despre conexiunea cu natura!

Nu avem nevoie de cativa specialisti perfecti pentru a salva mediul, ci de milioane de oameni care sa faca schimbari mici, dar pline de insemnatate!

De ce sa ne conectam la natura prin muzica?

Natura ne inspira, ne creeaza un spatiu si un fundal pentru expresie proprie, precum si dezvoltare prin muzica. A face muzica in natura ne poate ajuta sa fim in armonie cu noi insine, cu ceilalti si cu mediul.

Afara –este spatiul ideal pentru muzica, pentru ca este mai deschis decat conventionalele spatii de clasa; este loc pentru a

ne folosii tot corpul, pentru a cânta și a dansa în feluri neconvenționale.

Azi adulții și copiii petrec mult mai puțin timp afară și asta se vede, în lipsa de spontaneitate și contemplație

METODE ȘI TEHNICI EFICIENTE DE FORMARE LA ELEVIA UNEI CONDUITE EMPATICE FAȚĂ DE SEMENI ȘI RESPONSABILE FAȚĂ DE MEDIU PRIN STUDIUL LITERATURII

Profesor limba și literatura română IANCĂU RALUCA-
NICOLETA
Colegiul Național de Informatică „Gr. Moșil” Brașov

Lucrarea evidențiază modul în care literatura contribuie la formarea empatiei și responsabilității elevilor, printr-un demers interdisciplinar integrat în orele de limba și literatura română, orele de dirigenție și activități non-formale. Analiza basmului cult *Povestea lui Harap-Alb* de Ion Creangă a stimulat reflecția asupra solidarității și cooperării, iar nuvela *Moara cu noroc* de Ioan Slavici a favorizat discuții despre responsabilitatea personală și consecințele deciziilor morale. Romanul *Ion* de Liviu Rebreanu a oferit perspective asupra relației om–mediu, iar *Baltagul* de Mihail Sadoveanu a evidențiat dreptatea, curajul moral și respectul pentru familie și comunitate. Activitățile au implicat părinții în prezentarea proiectelor și în discuții tematice, consolidând colaborarea școală–familie. Resursele educaționale deschise au stimulat creativitatea și comunicarea, iar evaluarea formativă cu feedback a permis adaptarea activităților la nevoile elevilor. Rezultatele demonstrează că integrarea literaturii într-un cadru interdisciplinar, completat prin implicarea părinților și utilizarea instrumentelor digitale, contribuie semnificativ la dezvoltarea empatiei, responsabilității sociale și respectului față de mediu, transformând școala într-o veritabilă a doua familie.

IMPACTUL MUZICII CLASICE ASUPRA CARACTERULUI MORAL LA ELEVI

Profesor de pian - Lupu Anamaria,
Școala Gimnazială „Ovid Densusianu” Făgăraș

„Învățătura îți dă lumină, dar nu te înalță decât prin caracter.” (Ovid Aron Densusianu)

Una dintre cele mai mari avuții pe care le poate dobândi un om, dincolo de familie, nu sunt bunurile materiale, nici măcar realizările profesionale sau de orice altă natură, ci este cultivarea unui caracter nobil cu virtuți morale care să se răsfrângă practic în relația cu semenii săi. Așadar, pentru profesia de dascăl, dincolo de specialitatea fiecărei discipline, cei angajați în demersul de instruire și educare a elevilor trebuie să aibă mereu în vedere acest scop mai înalt, al cultivării și întăririi unui caracter moral în elevi, conștienți că noi, ca profesori, le suntem totodată repere, exemple și călăuze, într-o societate care este din ce în ce mai mult în derivă în ultimele decenii. Un caracter moral ancorat în valori bine definite, va inspira în elevi o conduită empatică, plină de compasiune față de semenii și un simțământ de responsabilitate față de natură și de mediul înconjurător.

Muzica clasică este una dintre cele mai eficiente metode de educare a elevilor, de cultivare și întărire a caracterului moral, de rafinare a gustului estetic și înnobilare a trăsăturilor de personalitate, dacă este corect apreciată. Articolul de față își propune să demonstreze cât de strânsă este relația dintre muzica clasică și dezvoltarea unei minți echilibrate și a unui caracter nobil, totodată își dorește să puncteze câteva metode eficiente pe care le pot folosi profesorii în lucrul cu elevii pentru a le stârni interesul pentru muzica clasică, pentru a le crește dorința de a se apropia de acest gen de muzică și a învăța chiar studiul unui instrument.

METODE INOVATIVE DE CULTIVARE A EMPATIEI ȘI A RESPONSABILITĂȚII FAȚĂ DE SEMENI ȘI MEDIU

Profesor geografie Matei Gabriel,
Școala Gimnazială “Ion Pillat”

Educația modernă urmărește nu doar transmiterea de cunoștințe, ci și dezvoltarea competențelor socio-emoționale și civice, precum empatia și responsabilitatea față de mediu. Acestea sunt esențiale pentru integrarea armonioasă în societate și pentru formarea unor comportamente etice și sustenabile.

Școala are un rol important în cultivarea acestor valori, mai ales în contextul problemelor globale actuale. Empatia ajută la înțelegerea și respectarea celorlalți, iar responsabilitatea față de mediu presupune adoptarea unor comportamente conștiente și durabile.

Pentru dezvoltarea empatiei se folosesc metode precum învățarea prin cooperare, jocul de rol, studiul de caz și reflecția personală. Responsabilitatea față de mediu este stimulată prin activități practice, proiecte ecologice, dezbateri și utilizarea tehnologiei digitale.

Profesorul are un rol esențial, fiind model pentru elevi și contribuind la crearea unui climat pozitiv în clasă. Astfel, educația poate forma indivizi implicați, responsabili și capabili să contribuie la o societate sustenabilă.

ÎNVĂȚĂM SĂ NE PESE: METODE DE FORMARE A EMPATIEI ȘI RESPONSABILITĂȚII LA COPII

Prof. înv. primar Niță Ana,
Școala Gimnazială „Ovid Densusianu” Făgăraș

Tema „Învățăm să ne pese: metode de formare a empatiei și responsabilității la copii” evidențiază rolul esențial al educației timpurii în dezvoltarea unor comportamente sociale și ecologice adecvate. În contextul actual, în care valorile precum respectul, grija față de ceilalți și protejarea mediului devin tot mai importante, școala are responsabilitatea de a forma elevi conștienți și implicați.

Empatia reprezintă capacitatea de a înțelege și de a împărtăși emoțiile celorlalți, fiind esențială în dezvoltarea relațiilor sociale sănătoase. În mediul școlar, empatia facilitează cooperarea, reduce conflictele și contribuie la crearea unui climat pozitiv.

Responsabilitatea față de mediu presupune conștientizarea impactului acțiunilor umane asupra naturii și adoptarea unor comportamente ecologice. Educația ecologică timpurie contribuie la formarea unor deprinderi durabile și la dezvoltarea unei atitudini responsabile.

Tema pune accent pe utilizarea unor metode și tehnici didactice interactive, adaptate particularităților de vârstă ale elevilor din ciclul primar. Printre acestea se regăsesc jocul de rol, învățarea prin cooperare, povestirea cu mesaj moral, activitățile practice și proiectele tematice. Aceste strategii creează contexte autentice de învățare, în care elevii își pot dezvolta empatia, capacitatea de a înțelege emoțiile celorlalți și responsabilitatea față de mediul înconjurător.

De asemenea, acest subiect subliniază importanța exemplului personal oferit de cadrul didactic și a colaborării cu familia în consolidarea acestor valori. Prin implicarea activă în activități de grup și acțiuni de protejare a mediului, copiii învață să adopte comportamente pozitive și să conștientizeze impactul acțiunilor lor. Astfel, procesul educațional contribuie la

formarea unor indivizi empatici, responsabili și pregătiți să se integreze armonios în societate.

În concluzie, prin participarea la activități de protejare a mediului și prin exersarea relațiilor interpersonale bazate pe respect, înțelegere și sprijin reciproc, elevii își dezvoltă treptat competențe sociale și atitudini responsabile. Astfel, educația contribuie la formarea unor indivizi echilibrați, implicați și conștienți de rolul lor în societate și în protejarea mediului înconjurător.

DEZVOLTAREA RESPONSABILITĂȚII FAȚĂ DE MEDIU LA ELEVII DIN CICLUL PRIMAR: ABORDĂRI EDUCAȚIONALE EFICIENTE

Prof. Nițu – Trășculescu Maria Magdalena
Școala Gimnazială, Comuna Tomșani, Județul Vâlcea

1. Introducere

În contextul actual al degradării mediului, educația timpurie pentru formarea unei atitudini responsabile devine o prioritate. Studiile din domeniul pedagogiei și psihologiei educației subliniază faptul că valorile și comportamentele ecologice se formează încă din copilărie. Astfel, școala primară are un rol decisiv în dezvoltarea conștiinței ecologice.

2. Fundamente teoretice

Responsabilitatea față de mediu poate fi definită ca un ansamblu de atitudini, valori și comportamente orientate spre protejarea și conservarea resurselor naturale. Aceasta se dezvoltă prin:

- învățare socială (prin imitarea adulților)
- experiență directă
- interiorizarea normelor și valorilor

Teoriile învățării experiențiale și ale modelării sociale susțin eficiența implicării active a elevilor în situații concrete.

3. Metode și tehnici de dezvoltare a responsabilității ecologice

3.1. Modelarea comportamentală

Exemplul oferit de cadrele didactice și părinți are un impact major asupra formării comportamentelor ecologice. Practici precum reciclarea sau economisirea resurselor devin modele internalizate de elevi.

3.2. Învățarea prin experiență directă

Activitățile practice contribuie semnificativ la dezvoltarea responsabilității față de mediu:

- proiecte de reciclare creativă
- plantarea de arbori și flori
- activități de ecologizare

Acestea facilitează înțelegerea concretă a impactului acțiunilor umane asupra mediului.

3.3. Metode interactive și ludice

Integrarea jocurilor didactice și a poveștilor tematice stimulează motivația și implicarea elevilor. Strategiile ludice favorizează învățarea semnificativă și dezvoltarea empatiei față de natură.

3.4. Formarea rutinelor ecologice

Introducerea unor comportamente zilnice (economisirea apei, reducerea consumului de hârtie) contribuie la consolidarea responsabilității pe termen lung.

3.5. Învățarea prin proiecte

Proiectele tematice interdisciplinare (ex. „Școala verde”) dezvoltă competențe sociale, spirit civic și conștientizarea problemelor de mediu.

4. Rezultate și discuții

Aplicarea acestor metode conduce la:

- creșterea nivelului de conștientizare ecologică
- formarea unor comportamente responsabile
- dezvoltarea implicării active în protejarea mediului

Elevii care participă la activități practice și interactive manifestă o atitudine mai responsabilă comparativ cu cei expuși exclusiv la metode tradiționale.

5. Concluzii

Educația ecologică în ciclul primar trebuie abordată într-o manieră integrată, prin combinarea metodelor teoretice cu cele practice și experiențiale. Cadrele didactice au un rol

esențial în facilitarea acestui proces, contribuind la formarea unei generații responsabile și conștiente de importanța protejării mediului.

IMPORTANȚA ȘCOLII ÎN FORMAREA ELEVILOR

Profesor Oporanu Florina Claudia
Școala Gimnazială Valea Mare

Școala ocupă un loc esențial în viața fiecărui copil, fiind nu doar spațiul în care acumulăm cunoștințe, ci și mediul în care ne formăm ca oameni. De multe ori, ea este numită „a doua familie”, iar această expresie nu este deloc întâmplătoare. Asemenea familiei, școala oferă sprijin, îndrumare, valori și relații care contribuie la dezvoltarea noastră intelectuală și emoțională

În primul rând, școala este locul unde elevii petrec o mare parte din timp, la fel cum acasă își petrec restul zilei. Aici, copiii învață să comunice, să colaboreze și să respecte reguli, exact ca într-o familie. Profesorii au un rol asemănător părinților, deoarece nu se limitează doar la predarea lecțiilor, ci se implică activ în educația și formarea caracterului elevilor. Ei oferă sprijin, încurajare și uneori chiar sfaturi personale, devenind modele demne de urmat.

În al doilea rând, colegii de clasă devin, în timp, asemenea fraților și surorilor. Împreună, elevii trec prin experiențe comune: emoțiile primelor evaluări, bucuria reușitelor, dar și dezamăgirile eșecurilor. Aceste trăiri contribuie la crearea unor legături puternice, bazate pe prietenie și încredere. În cadrul școlii, copiii învață ce înseamnă solidaritatea, empatia și respectul reciproc, valori esențiale pentru viața în societate.

De asemenea, școala este locul în care se formează responsabilitatea. Elevii sunt învățați să își îndeplinească

sarcinile, să fie punctuali și să își asume consecințele propriilor acțiuni. La fel ca într-o familie, există reguli care trebuie respectate pentru a menține armonia. Prin respectarea acestora, copiii învață disciplina și autocontrolul, calități importante pentru viitorul lor.

Un alt aspect important este sprijinul emoțional pe care școala îl poate oferi. Există momente în care elevii se confruntă cu dificultăți personale sau școlare, iar profesorii sau colegii pot deveni un real suport. O vorbă bună, un sfat sau o încurajare pot face diferența și pot ajuta un copil să depășească obstacolele. Astfel, școala devine un mediu sigur, în care elevii se simt înțeleși și acceptați.

Totodată, școala contribuie la descoperirea pasiunilor și talentelor. Prin diverse activități educative și extracurriculare, elevii au ocazia să își dezvolte abilitățile și să își descopere interesele. Profesorii joacă un rol important în acest proces, deoarece observă potențialul fiecărui elev și îl încurajează să îl valorifice. În acest sens, școala devine un spațiu al dezvoltării personale, asemănător familiei, care susține și încurajează fiecare membru.

În concluzie, școala merită pe deplin să fie numită „a doua familie”, deoarece oferă nu doar educație, ci și sprijin, valori și relații esențiale pentru formarea individului. Aici învățăm nu doar lecții din manuale, ci și lecții de viață care ne vor ghida pe tot parcursul existenței. Prin implicarea profesorilor și prin legăturile create între colegi, școala devine un mediu cald și familiar, în care fiecare elev își găsește locul și își construiește viitorul.

Școala reprezintă unul dintre cele mai importante medii de formare pentru fiecare individ, fiind adesea considerată „a doua familie”. Această expresie nu este deloc întâmplătoare, deoarece, asemenea familiei, școala contribuie la dezvoltarea noastră intelectuală, emoțională și socială. Aici petrecem o mare parte din copilărie și adolescență, învățăm nu doar materii

școlare, ci și valori, comportamente și moduri de a relaționa cu ceilalți.

În primul rând, școala este locul unde copilul începe să se descopere pe sine. Dacă în familie primește primele lecții de viață, în școală acestea se diversifică și se aprofundează. Elevul învață să fie responsabil, să respecte reguli și să își asume consecințele faptelor sale. Profesorii joacă un rol esențial în acest proces, devenind, de multe ori, modele de urmat. Ei nu sunt doar transmițători de informații, ci și îndrumători care inspiră, motivează și oferă sprijin, exact așa cum ar face un părinte.

În al doilea rând, colectivul clasei contribuie la ideea de „a doua familie”. Colegii devin parteneri de învățare, dar și prieteni cu care împărtășim experiențe, emoții și amintiri. Împreună trecem prin momente frumoase, dar și prin dificultăți, învățând să colaborăm, să ne ajutăm reciproc și să ne respectăm diferențele. Aceste relații sociale sunt extrem de importante pentru dezvoltarea personalității, deoarece ne ajută să devenim mai empatici, mai toleranți și mai deschiși.

De asemenea, școala oferă un mediu organizat în care fiecare elev are șansa de a evolua. Prin activitățile desfășurate — lecții, proiecte, concursuri, activități extracurriculare — elevii își pot descoperi pasiunile și talentele. În acest sens, școala devine un spațiu al oportunităților, unde fiecare copil poate crește și se poate dezvolta armonios. La fel ca într-o familie, succesul este încurajat, iar eșecul nu este condamnat, ci privit ca o lecție din care putem învăța.

Un alt aspect important este sprijinul emoțional pe care școala îl poate oferi. Există momente în viața unui elev când acesta se confruntă cu dificultăți, fie ele personale sau școlare. În astfel de situații, profesorii și colegii pot deveni un real suport, oferind înțelegere și ajutor. Sentimentul de apartenență la un grup și faptul că nu ești singur contribuie la creșterea încrederii în sine și la dezvoltarea unei atitudini pozitive.

Totuși, pentru ca școala să fie cu adevărat „a doua familie”, este nevoie de implicare din partea tuturor: elevi, profesori și părinți. Respectul reciproc, comunicarea și colaborarea sunt esențiale. Atunci când aceste elemente există, mediul școlar devine unul sigur, plăcut și motivant. În lipsa lor, școala își pierde din rolul formativ și poate deveni doar un loc unde se transmit informații, fără impact real asupra dezvoltării elevului.

În concluzie, școala este mult mai mult decât o instituție de învățământ — este un spațiu în care se formează caractere, se leagă prietenii și se construiesc viitoare destine. Prin relațiile create, prin sprijinul oferit și prin valorile transmise, școala devine, într-adevăr, a doua familie a fiecărui elev. De aceea, este important să o prețuim și să contribuim activ la menținerea unui mediu educațional sănătos și armonios.

ACTIVITĂȚI CREATIVE PENTRU REALIZAREA UNUI MEDIU INCLUZIV ÎN ȘCOALĂ

Prof. Oteșanu Elena Claudia
Școala Gimnazială, Comuna Tomșani, Județul Vâlcea

Într-o societate tot mai diversă, școala are un rol esențial în formarea unor generații deschise, empatică și responsabile. Educația incluzivă nu înseamnă doar integrarea elevilor diferiți, ci crearea unui spațiu în care fiecare copil se simte valorizat, respectat și încurajat să se exprime liber. Activitățile creative reprezintă un instrument eficient pentru atingerea acestui obiectiv, deoarece stimulează colaborarea, comunicarea și înțelegerea reciprocă.

Un prim exemplu de activitate este realizarea colajului identitar „Cine sunt eu?”. Prin acest exercițiu, elevii își explorează propria identitate și o împărtășesc colegilor,

descoperind asemănări și diferențe într-un mod pozitiv. Această activitate contribuie la consolidarea respectului de sine și la acceptarea diversității din clasă.

Jocurile de rol reprezintă o altă metodă valoroasă. Simularea unor situații de excludere sau integrare ajută elevii să înțeleagă emoțiile celorlalți și să dezvolte empatia. În același timp, astfel de exerciții oferă oportunitatea de a identifica soluții constructive pentru prevenirea conflictelor și a bullying-ului.

Organizarea unei „Zile a diversității culturale” poate transforma școala într-un spațiu al descoperirii și al respectului pentru alte culturi. Elevii pot prezenta tradiții, obiceiuri sau elemente specifice diferitelor comunități, contribuind la crearea unei atmosfere de apreciere și curiozitate față de diversitate.

Lectura și discutarea unor texte cu tematică incluzivă reprezintă, de asemenea, o strategie eficientă. Prin povești relevante, elevii pot reflecta asupra unor valori precum toleranța, solidaritatea și respectul. Discuțiile ghidate îi ajută să își exprime opiniile și să învețe să asculte puncte de vedere diferite.

Proiectele de grup mixte sunt esențiale pentru dezvoltarea spiritului de echipă. Atunci când elevii colaborează în echipe diverse, învață să valorifice punctele forte ale fiecărui coleg și să își asume responsabilități comune. Accentul se mută de la competiție la cooperare, ceea ce contribuie la crearea unui climat pozitiv în clasă.

Un alt exemplu de activitate creativă este realizarea unor murale sau afișe cu mesaje despre incluziune. Acestea nu doar că implică elevii în mod activ, dar devin și simboluri vizibile ale valorilor promovate de școală. În același timp, atelierelor senzoriale, în care elevii

NATURA - PRIETENA MEA

Prof. Palamariu Mariana
Șc. Gimn. Nr. 3 Lupeni, Hunedoara

Protejarea mediului este o necesitate imperioasă generată de certitudinea că oamenii sunt parte integrantă din natură și nicidecum superiori acesteia. Copiii sunt martori oculari ai deteriorării spațiilor verzi din localitatea în care locuiesc, de aceea dorința lor de a se implica în rezolvarea problemelor de mediu este pe deplin justificată.

Educația ecologică, începută încă din școală, are semnificația deprinderii unui anumit mod de a înțelege relația dintre om și mediul de viață, care nu este numai al său, ci și al plantelor, animalelor și a tot ce există pe acest Pământ, iar copiii trebuie să conștientizeze și să-și exprime respectul pentru mediul natural de care beneficiem cu toții și pe care îl vor moșteni generațiile viitoare.

Manifestarea unei atitudini responsabile față de mediul înconjurător apare la copilul școlar, ca urmare a desfășurării unor activități variate din punct de vedere al temei, conținutului și al strategiilor utilizate, care pun copilul în situația de a exersa numeroase acțiuni de îngrijire și ocrotire a mediului.

Vârsta școlară este vârsta la care copilul își etalează dragostea aproape înăscută față de animale și plante și constituie o etapă în care, dacă avem suficient tact pedagogic, vom face o complexă educație ecologică eficientă în etapele viitoare ale vieții.

METODE INTERACTIVE DE PREDARE - JOCUL DIDACTIC MATEMATIC

Prof. înv. primar Paler Livia Laura
Școala Gimnazială Comăna de Jos-Structură Crihalma

Modelul românesc de învățământ, bazat pe teorie, tinde să fie depășit de dezvoltarea actuală a societății, motiv care stă la baza necesității de transformare și adoptare de metode noi de învățare, care să pună accentul în primul rând pe învățarea practică și dezvoltarea competențelor de lucru ale elevului. Metodele moderne de predare au la bază implicarea redusă a profesorului, având rol de consiliere și îndrumare, acestea contribuind la stimularea creativității și modului independent de gândire al elevului.

Abordarea integrată a învățării și utilizarea metodelor alternative de evaluare stimulează crearea unei relații de colaborare, de încredere și respect reciproc între cadrul didactic și elevi și între elevi. Elevul nu se simte "controlat", ci sprijinit.

Metodele moderne de predare, utilizate la clasă, au următoarele avantaje:

- ◆ Învățarea nu se bazează numai pe conținuturi, ci și pe abilități.

- ◆ Principiile și strategiile constructiviste susțin realizarea învățării prin înțelegere.

- ◆ Metodele interactive implică elevul, care devine partener al cadrului didactic în actul de predare- învățare

- ◆ Metodele interactive ajută la formarea deprinderilor practice, abilităților de comunicare, cultivă independența elevilor, stimulează conexiunile logice.

- ◆ Cooperarea presupune atât învățare școlară cât și învățare socială.

- ◆ Stimularea imaginației.

- ◆ Stimularea interesului față de nou.

- ◆ Dezvoltarea unei gândiri divergente.

- ◆ Optimizarea activității de predare prin diversificarea și interactivitatea rezolvării unei probleme matematice.

Jocul matematic poate fi: sub forma de rebus, scara cunoașterii, spirala cunoașterii, probleme cu continut haios, dezlegarea unor puzzle, etc.

FORMAREA CONDUITEI EMPATICE ȘI RESPONSABILE LA ȘCOLARUL MIC

Prof.înv.primar Paler Mariana
Școala Gimnazială “Ovid Densusianu”, Făgăraș

La vârsta învățământului primar, bazele personalității se pun prin modele și experiențe senzoriale. Formarea unei conduite **empatice** și a unei atitudini **responsabile față de mediu** nu se face prin prelegeri, ci prin metode active care transformă valorile abstracte în comportamente zilnice.

Tehnici pentru cultivarea empatiei

Cea mai eficientă metodă la această vârstă este „**Lectura Predictivă**” bazată pe povești terapeutice. Discutând despre emoțiile personajelor, copiii învață să identifice trăirile celor din jur. O altă tehnică valoroasă este „**Scaunul Autorului**” sau „**Cercul Emoțiilor**”, unde elevii sunt încurajați să verbalizeze ce simt, exersând ascultarea activă. **Jocul de rol** le permite să „între în papucii” unui coleg, dezvoltând capacitatea de a oferi ajutor fără a fi solicitați, fundamentul unei comunități școlare unite.

Metode pentru responsabilitatea ecologică

Educația ecologică în ciclul primar reușește prin **Învățarea prin Descoperire** și **Proiectul Verde**. Tehnica „**Observării Dirijate**” în natură transformă mediul dintr-un decor într-un organism viu care are nevoie de protecție. Implementarea unui „**Sistem de Monitorizare a Resurselor**” în clasă (cine stinge lumina, cine verifică reciclarea) responsabilizează elevii prin sarcini concrete. Metoda „**Grădinii din fereastră**”, unde copiii îngrijesc plante, îi învață răbdarea și respectul față de ciclul vieții.

Prin aceste metode, cadrul didactic devine un facilitator al bunătații. Un copil care învață să mângâie o floare și să asculte plânsul unui prieten va deveni un adult echilibrat. Conduita empatică și grija pentru natură devin, astfel, a doua natură a elevului, pregătindu-l pentru o viață trăită în armonie cu ceilalți și cu planeta.

ARHITECTURA EMPATIEI. NAVIGÂND ÎNTRE INTELIGENȚA EMOȚIONALĂ ȘI RESPONSABILITATEA FAȚĂ DE MEDIU

Prof. Înv. primar și Specialist Comunicare Ariadna Păișiu,
Școala Gimnaziala “Ovid Densusianu”, Făgăraș

Trăim într-o epocă în care definiția succesului uman a fost recalibrată. Inteligența emoțională nu mai este privită ca o trăsătură nativă, fixă, ci ca o abilitate fundamentală ce poate fi cultivată și rafinată încă din perioada preșcolară. Această trecere de la „ceea ce suntem” la „ceea ce putem învăța să simțim” reprezintă revoluția silențioasă a educației moderne.

Procesul educațional actual a depășit etapa simplistă de recunoaștere a emoțiilor. Astăzi, accentul cade pe conștientizarea importanței gestionării corecte a acestora. Un individ care își înțelege propriile mecanisme interioare devine capabil de o motivație intrinsecă puternică și de o empatie autentică. Această energie, bazată pe grijă și înțelegere, funcționează ca un facilitator social, fluidizând comunicarea și armonizând relațiile dintre oameni.

Empatia reprezintă, fără îndoială, „comoara de preț” a individului modern. Ea nu este doar un concept abstract, ci capacitatea vitală de a resimți emoțiile celorlalți, fiind piatra de temelie pentru dezvoltarea unor relații interpersonale sănătoase și pentru formarea unui cetățean echilibrat și conștient de rolul său social. Această empatie trebuie extinsă strategic asupra mediului înconjurător prin procese de învățare etapizate,

transformând protecția naturii dintr-un concept teoretic într-o responsabilitate civică asumată.

Experiențele practice, precum cele din programul „Săptămâna Verde” sau evenimentele dedicate Zilei Pământului, Apei sau Pădurilor, demonstrează că interesul elevilor poate fi captat pe mai multe niveluri: perceptiv și senzorial, în contactul direct cu natura, cognitiv, în înțelegerea mecanismelor de funcționare a ecosistemelor și aplicativ, în adoptarea unui comportament responsabil cu efecte vizibile. Rezultatul final al acestui demers este echilibrul. Un copil echilibrat rațional și emoțional va găsi mereu motivația de a acționa conștient, acesta fiind dezideratul suprem urmărit de tandemul școală-familie.

Strategia educațională a viitorului trebuie să depășească simplul transfer de informații, devenind un cluster de metode interactive care să prindă rădăcini adânci în simbioza dintre rațiune și emoție. Doar prin transformarea sălii de clasă într-un laborator al empatiei, față de semeni și față de ecosistem, putem asigura un impact real, durabil, care să însoțească elevul mult timp în școală și dincolo de ea.

METODE DE DEZVOLTARE A EMPATIEI ȘI RESPONSABILITĂȚII FAȚĂ DE MEDIUL NATURAL

Prof. Popescu Natalia Elena
Școala Gimnazială Sadova

Empatia, capacitatea de a înțelege și de a împărtăși emoțiile și trăirile atât a oamenilor din jur cât și a altor viețuitoare de pe Pământ este esențială pentru relații sănătoase, o societate armonioasă și durabilă.

Școala poate contribui semnificativ la dezvoltarea empatiei prin activități precum jocuri de rol, lectura unor povești cu mesaje morale puternice, activități cu animale, programele de educație umanitară.

Jocurile de rol le oferă copiilor ocazia de a experimenta diverse situații sociale și de a exersa răspunsuri empatică. Elevii

pot interpreta scenarii în care trebuie să consoleze un prieten trist sau să ajute un animal parazit, să acorde ajutor unui rănit.

Lectura poveștilor cu personaje care trec prin diverse emoții îi ajută pe elevi să identifice trăirile personajelor și să se gândească la modul în care acestea se simt.

Activitățile cu animale sunt primele pe lista de recomandări ale specialiștilor, atunci când vine vorba de stimularea empatiei la elevi. Interacționând cu animale, copiii învață cum să își asume responsabilitatea pentru o altă ființă vie și devin mai empatici și față de colegii și prietenii lor.

În cadrul anumitor ore precum biologie, educație tehnologică se pot folosi punctele forte și abilitățile fiecăruia elev pentru a oferi câte o responsabilitate. Dacă un copil iubește natura, cereți-i să ude plantele în mod regulat, sau să hranească pasărele din curtea școlii.

Programele de educație umanitară frecvent realizate de personal al unor adăposturi pentru animale sau de către organizații non-profit în timpul vizitelor la clasă, au avut un rezultat pozitiv în dezvoltarea empatiei la elevi.

Într-o societate în care presiunile și individualismul sunt din ce în ce mai prezente, școala rămâne un spațiu cheie pentru învățarea empatiei, colaborării și responsabilității sociale.

ROLUL PROFESORULUI DE SPRIJIN ÎN CONSOLIDAREA PARTENERIATULUI ȘCOALĂ- FAMILIE PRIN ACTIVITĂȚI INCLUZIVE ȘI CREATIVE

Profesor itinerant și de sprijin, Purcaru Mariana,
Centrul Județean de Resurse și Asistență Educațională

Lucrarea evidențiază rolul profesorului itinerant și de sprijin în dezvoltarea unui parteneriat eficient între școală și familie, în vederea susținerii elevilor cu cerințe educaționale speciale. Sunt prezentate strategii de implicare a părinților în activități educaționale formale și non-formale, precum și exemple de activități creative care contribuie la dezvoltarea emoțională și socială a elevilor. De asemenea, este ilustrat un exemplu de bună practică prin valorificarea unui produs realizat de elev, evidențiind importanța exprimării libere și a construirii unei imagini pozitive asupra mediului școlar.

Lucrarea subliniază importanța colaborării constante între școală și familie în realizarea unui act educațional incluziv și eficient.

ARTA DE A SIMȚI: PROFESORUL ȘI FORMAREA EMPATIEI

Prof. dr. Rădulescu Liliana
Colegiul Național “Nicu Gane” Fălticeni

Lucrarea „Arta de a simți: profesorul și formarea empatiei” evidențiază rolul esențial al profesorului în formarea elevilor empatici, într-o societate caracterizată de diversitate și

schimbare. Empatia este prezentată ca o competență fundamentală, care poate fi dezvoltată prin experiențe educaționale adecvate, nu doar ca o trăsătură înnăscută.

Profesorul contribuie la acest proces prin crearea unui climat sigur și deschis, în care elevii se simt respectați și încurajați să își exprime emoțiile. Un rol important îl au activitățile interactive și creative, care implică elevii atât cognitiv, cât și emoțional. Proiectul *La magie du théâtre* ajută elevii să înțeleagă perspective diferite prin interpretarea de roluri, stimulând identificarea cu experiențele altora. Activitatea *Chansons sans frontières* valorifică muzica pentru a transmite emoții și mesaje universale, dezvoltând sensibilitatea și toleranța.

De asemenea, activitățile *Saveurs de France* și *Connaissez-vous la France ?* contribuie la cunoașterea diversității culturale și la dezvoltarea respectului față de alte tradiții și valori. În același timp, *Voyage dans l'Univers Francophone* extinde perspectiva elevilor asupra lumii francofone, ajutându-i să înțeleagă diferențele și asemănările dintre culturi.

Reflecția, colaborarea și feedbackul sunt elemente esențiale în consolidarea empatiei. Prin discuții, lucrul în echipă și valorizarea comportamentelor pozitive, elevii învață să comunice eficient și să îi respecte pe ceilalți.

În concluzie, profesorul joacă un rol decisiv în formarea unor indivizi empatici, capabili să contribuie la o societate mai armonioasă și mai solidară.

CULORILE NATURII ÎN FAMILIA CLASEI: UN ATELIER DE SUFLET

Prof. Roman Ana- Maria
Liceul Teoretic Ana Ipătescu, Gherla, Cluj

Parteneriatul școală-familie reprezintă un element esențial în formarea și dezvoltarea armonioasă a elevilor, deoarece contribuie atât la dezvoltarea lor intelectuală, cât și la dezvoltarea emoțională.

Pentru a crea un climat educațional stabil, în care elevii să își atingă potențialul maxim de dezvoltare, colaborarea eficientă între părinți, elevi și cadrele didactice este esențială.

În acest sens, vom organiza, în cadrul orei de dirigiență, o activitate în care părinții vor fi invitați să vopsească ouă prin metode ecologice alături de copiii lor, renunțând la vopselele chimice din comerț. Această activitate se va desfășura folosind produse prietenoase cu mediul, precum coji de ceapă, turmeric, sfeclă și frunze, pentru a promova respectul față de mediul înconjurător. Astfel, sala de clasă se va transforma într-un atelier de creație colaborativ, iar prezența părinților ca parteneri de învățare va crește stabilitatea emoțională a elevilor. Activitatea se va finaliza cu expoziția produselor realizate de elevi și părinți, iar pozele vor fi postate pe site-ul școlii, într-un folder special conceput unde vor fi adăugate imagini și de la alte activități, astfel încât să rămână o amintire ușor de accesat. În același timp, fiind o platformă publică, acestea pot deveni o sursă de inspirație și pentru alte școli în organizarea unor activități similare.

Scopul acestei activități este de a consolida relația dintre elevi și părinți, oferindu-le oportunitatea de a se deconecta de la ritmul grăbit al vieții și de a se conecta unul cu celălalt. Totodată, activitatea va crește empatia elevilor față de mediul înconjurător și îi va ajuta să conștientizeze importanța protejării mediului.

Parteneriatul școală-familie are un rol important în formarea elevilor, nu doar din punct de vedere educațional, ci și din punct

de vedere uman. Rezultatul final al activității nu constă doar în ouăle vopsite, ci în consolidarea comunității clasei și a relației părinte-copil și în regăsirea bucuriei de a petrece timp de calitate împreună, piloni importanți în dezvoltarea optimă a elevilor.

EDUCAȚIA SOCIO-EMOȚIONALĂ ȘI ECOLOGICĂ ÎN ȘCOALĂ – METODE ȘI TEHNICI DE FORMARE A CONDUITEI EMPATICE

Profesor Vlad Ramona Elena,
Profesor Savu Daniela,
Școala Gimnazială „Ovid Densusianu”, Făgăraș

„Educația este cea mai puternică armă pe care o poți folosi pentru a schimba lumea.” (Nelson Mandela)

Formarea unei conduite empatice și a unei atitudini responsabile față de mediul înconjurător reprezintă o prioritate a educației contemporane, având în vedere necesitatea dezvoltării unor competențe socio-emoționale și civice durabile. Școala are rolul de a crea contexte educaționale variate, care să faciliteze interiorizarea valorilor pro-sociale și a comportamentelor pro-ecologice, prin metode și tehnici didactice centrate pe elev.

Învățarea prin cooperare constituie o strategie eficientă în stimularea empatiei, deoarece implică elevii în activități de grup ce presupun comunicare, sprijin reciproc și asumarea responsabilităților comune. Jocul de rol și studiul de caz contribuie la dezvoltarea capacității de înțelegere a perspectivelor celorlalți, oferind oportunități de reflecție asupra consecințelor propriilor acțiuni. De asemenea, proiectele tematice și activitățile extracurriculare, precum acțiunile de voluntariat sau campaniile de protecție a mediului, favorizează

formarea unor atitudini responsabile și a unui comportament activ în raport cu problemele comunității.

Un climat educațional bazat pe respect, dialog și participare activă susține dezvoltarea inteligenței emoționale și consolidarea valorilor morale. În acest sens, colaborarea dintre școală, familie și comunitate devine esențială pentru asigurarea coerenței mesajelor educative și pentru transformarea experiențelor de învățare în conduite stabile. Astfel, utilizarea sistematică a metodelor interactive și experiențiale contribuie la formarea unor elevi empatici, responsabili și implicați în protejarea mediului și în viața socială.

METODE ȘI TEHNICI EFICIENTE DE FORMARE LA ELEVIA UNEI CONDUITE EMPATICE FAȚĂ DE SEMINI

Prof.ptr.înv.primar Simionescu Simona,
Școala Gimnazială Nr. 1 Roma

Lucrarea „Metode și tehnici eficiente de formare la elevii a unei conduite empatice față de semeni” evidențiază importanța dezvoltării empatiei în contextul educației contemporane, unde formarea competențelor socio-emoționale devine la fel de importantă ca achiziția de cunoștințe. Empatia, înțeleasă ca abilitatea de a înțelege și de a împărtăși emoțiile celorlalți, contribuie semnificativ la crearea unui climat educațional pozitiv și la dezvoltarea unor relații interpersonale sănătoase între elevi.

Lucrarea subliniază faptul că elevii care manifestă empatie sunt mai cooperanți, mai toleranți și mai capabili să gestioneze conflictele, ceea ce conduce la diminuarea comportamentelor agresive și a fenomenului de bullying. În acest sens, școala și cadrul didactic au un rol esențial în cultivarea acestor valori, prin crearea unor contexte de învățare adecvate și prin promovarea unui model comportamental pozitiv.

Sunt prezentate o serie de metode și tehnici eficiente utilizate în activitatea didactică, precum învățarea prin model, jocul de rol, utilizarea textelor literare, discuțiile dirijate, activitățile de cooperare și învățarea prin experiență. Acestea permit elevilor să își dezvolte capacitatea de a înțelege perspective diferite, de a-și exprima emoțiile și de a manifesta comportamente prosociale. De asemenea, sunt evidențiate tehnici specifice de dezvoltare a inteligenței emoționale, care sprijină procesul de conștientizare și gestionare a propriilor emoții.

Un accent deosebit este pus pe rolul cadrului didactic, care, prin atitudine, comunicare și stil de relaționare, devine un model pentru elevi. Profesorul are responsabilitatea de a crea un climat de siguranță emoțională, de a încuraja exprimarea liberă și de a valoriza diversitatea, contribuind astfel la formarea unei conduite empatice autentice.

În concluzie, dezvoltarea empatiei la elevi reprezintă un demers educațional esențial, cu impact pe termen lung asupra integrării sociale și a formării caracterului. Aplicarea consecventă a unor metode interactive și centrate pe elev poate transforma mediul școlar într-un spațiu al respectului, înțelegerii și colaborării.

DEZVOLTAREA EMPATIEI: STRATEGII DE CONSTRUCȚIE A RESPONSABILITĂȚII SOCIALE LA ELEVI

Prof. Consilier școlar Sion Alina,
CJRAE Brașov, Școala Gimnazială „Ovid Densusianu”, Făgăraș

Empatia reprezintă baza conexiunii umane, fiind definită de Alfred Adler drept capacitatea de „a vedea cu ochii celui alt, de a asculta cu urechile lui și de a simți cu inima lui”. Lucrarea de față se concentrează pe modalități concrete prin care această abilitate poate fi cultivată activ în rândul elevilor, transformând

simplică rezonanță emoțională într-o atitudine asumată îndreptată spre acțiuni cu efect pozitiv asupra întregii comunități.

Elementul central al lucrării este constituit de prezentarea a trei activități complementare care contribuie la dezvoltarea empatiei în rândul elevilor. Prima activitate este denumită, „În papucii celuilalt”, utilizează jocul de rol și permite elevilor să exploreze direct contexte diferite de viață exersând înțelegerea nevoilor celor din jur. A doua metodă, „Biblioteca vie”, transformă conversația în învățare autentică prin interacțiunea cu „cărți umane”. În completare, cea de-a treia strategie numită „Harta empatiei” oferă un cadru de analiză reflexivă folosind metoda celor patru cadrane (ce spune, ce gândește, ce simte, ce face celălalt) consolidând astfel dimensiunea cognitivă a empatiei.

Lucrarea evidențiază faptul că formarea empatiei nu se realizează doar prin teorie, ci prin crearea unor oportunități de explorare practică. Astfel, prin aceste exerciții, elevii nu doar că înțeleg emoțiile celorlalți, ci învață să acționeze responsabil construind un climat școlar armonios.

STRATEGII PEDAGOGICE MODERNE PENTRU DEZVOLTAREA EMPATIEI ȘI A RESPONSABILITĂȚII ECOLOGICE A COPIILOR

Educatoare Smarandache Luminița
Școala Gimnazială Budești / Structura Grădinița P.P. Budești

Educația contemporană acordă o importanță tot mai mare formării competențelor socio-emoționale și civice ale elevilor, deoarece școala nu mai are doar rolul de a transmite cunoștințe, ci și de a forma indivizi capabili să interacționeze responsabil cu ceilalți și cu mediul înconjurător. În acest context, empatia, solidaritatea și responsabilitatea față de natură reprezintă valori fundamentale ale educației moderne.

Sistemele educaționale actuale pun accent pe dezvoltarea unor comportamente prosociale și pe cultivarea unei conștiințe ecologice încă din primii ani de școlaritate, deoarece atitudinile și valorile formate în copilărie influențează comportamentele sociale și civice ale viitorilor adulți.

Educația pentru valori presupune integrarea unor activități educaționale prin care elevii să învețe să respecte diversitatea, să manifeste toleranță și să interacționeze etic și responsabil în diferite contexte sociale. De asemenea, dezvoltarea empatiei contribuie la îmbunătățirea relațiilor interpersonale și la crearea unui climat educațional bazat pe cooperare și respect reciproc. În același timp, provocările globale legate de schimbările climatice, poluare și degradarea ecosistemelor au determinat includerea educației pentru mediu în programele școlare, cu scopul de a forma cetățeni responsabili și conștienți de impactul acțiunilor lor asupra mediului.

Programele educaționale actuale promovează conceptul de „școală verde”, în care educația pentru mediu este integrată transversal în curriculum și susținută prin activități de formare pentru profesori și prin proiecte educaționale interdisciplinare. Prin aceste demersuri, școala contribuie la dezvoltarea unei culturi a responsabilității și a implicării civice, pregătind elevii pentru a deveni cetățeni activi și responsabili într-o societate caracterizată de provocări sociale și ecologice complexe.

ETICĂ ȘI EMPATIE ÎN ERA DIGITALĂ: SIMULĂRI DE ROLE-PLAY PRIN INTELIGENȚĂ ARTIFICIALĂ PENTRU COMBATERICA BULLYING-ULUI ȘI FORMARE CIVICĂ

Prof. Tănăsescu Gabriela-Violeta
Liceul Teoretic „Traian”- Constanța

Prezenta lucrare propune o metodologie inovatoare de formare a conduitei empatice și responsabile a elevilor prin utilizarea platformei de inteligență artificială AI Dungeon. Într-un context educațional definit de interacțiuni digitale constante, activitatea transformă IA dintr-un simplu instrument tehnologic într-o „ogindă socială” capabilă să simuleze scenarii complexe de interacțiune umană și dileme etice.

Obiectivul principal este prevenirea bullying-ului și a excluderii sociale prin exerciții de tip „role-reversal” și „martor activ”. Elevii navighează narațiuni interactive unde deciziile lor (comenzile „Say” și „Do”) influențează direct starea de bine a personajelor virtuale, facilitând o înțelegere profundă a structurilor de cauză-efect în comportamentul social. De asemenea, lucrarea integrează educația ecologică prin simulări ale impactului deciziilor de consum asupra mediului înconjurător, cultivând o conduită responsabilă.

Rezultatele demonstrează o creștere a inteligenței emoționale și a responsabilității civice, oferind cadrelor didactice o strategie evaluativ-stimulativă modernă. Metoda extinde rolul școlii dincolo de transmiterea de informații, transformând-o într-un partener real al familiei în formarea caracterului elevului. Astfel, tehnologia devine un vehicul pentru empatie, pregătind elevii să transpună lecțiile de responsabilitate din mediul virtual în activitățile cotidiene din comunitate.

METODE DE FORMARE A UNEI CONDUITE EMPATICE LA ELEVII DIN CICLUL PRIMAR ÎN CADRUL OREI DE RELIGIE ORTODOXĂ

Prof. Tudor Liviu Bogdan
Școala Gimnazială, Comuna Tomșani, Județul Vâlcea

1. Introducere

În societatea contemporană, marcată de diversitate și provocări sociale, dezvoltarea empatiei la copii devine o necesitate educațională majoră. Ora de religie ortodoxă oferă un cadru propice pentru cultivarea acestei valori, prin promovarea iubirii aproapelui, a compasiunii și a solidarității, în acord cu învățăturile creștine.

2. Fundament teoretic

Empatia reprezintă capacitatea individului de a înțelege și de a împărtăși stările emoționale ale altora. În tradiția creștină, aceasta se regăsește în porunca iubirii aproapelui și în modelul oferit de Mântuitorul Iisus Hristos. La vârsta școlară mică, elevii sunt receptivi la modele comportamentale și la învățarea prin experiență, ceea ce face ca metodele interactive să fie deosebit de eficiente.

3. Metode didactice pentru formarea conduitei empatice

3.1. Povestirea biblică și analiza morală

Utilizarea textelor biblice (de exemplu, pilde și minuni) facilitează înțelegerea valorilor morale. Profesorul poate ghida elevii spre identificarea emoțiilor personajelor și spre formularea unor concluzii etice.

3.2. Jocul de rol (dramatizarea)

Dramatizarea unor situații inspirate din viața religioasă sau din experiența cotidiană îi ajută pe elevi să experimenteze perspective diferite, dezvoltând capacitatea de a se pune în locul celuilalt.

3.3. Conversația euristică

Întrebările deschise stimulează reflecția și exprimarea emoțiilor: „Cum te-ai simți în acea situație?”, „Ce ai face pentru a ajuta?”.

Această metodă contribuie la conștientizarea trăirilor proprii și ale celorlalți.

3.4. Activitățile practice de întrajutorare

Implicarea elevilor în acțiuni concrete (colecte, sprijinirea colegilor, activități caritabile) consolidează comportamentele empatice prin experiență directă.

3.5. Exemplul personal al cadrului didactic

Profesorul reprezintă un model de conduită. Atitudinile de respect, răbdare și înțelegere manifestate în relația cu elevii sunt interiorizate și reproduse de aceștia.

3.6. Activitățile artistice și creative

Desenul, colajul sau compunerile tematice oferă elevilor posibilitatea de a exprima emoții și de a reflecta asupra faptelor bune și a relațiilor interumane.

3.7. Învățarea prin cooperare

Lucrul în echipă dezvoltă spiritul de solidaritate, respectul reciproc și responsabilitatea față de grup.

3.8. Rugăciunea și reflecția personală

Momentele de liniște și rugăciune contribuie la interiorizarea valorilor și la dezvoltarea unei atitudini sensibile față de nevoile celorlalți.

4. Rolul cadrului didactic

Cadrul didactic are rolul de facilitator al învățării și de model moral. Prin alegerea metodelor adecvate și prin crearea unui climat afectiv pozitiv, acesta poate stimula dezvoltarea empatiei și a comportamentelor prosoziale.

5. Concluzii

Formarea conduitei empatice la elevii din ciclul primar, în cadrul orei de religie ortodoxă, reprezintă un proces complex, care îmbină transmiterea valorilor creștine cu experiențe educaționale practice. Utilizarea metodelor interactive și implicarea activă a elevilor contribuie la dezvoltarea unor comportamente bazate pe iubire, respect și solidaritate, esențiale pentru integrarea armonioasă în societate.

CINSTIREA PĂRINȚILOR, MĂRTURII SCRIPTURISTICE ȘI ȘI PATRISTICE

Prof. Mihaela-Gabriela TURTUREANU,
Școala Gimnazială nr. 2 Codlea

Copilăria...ce sentiment minunat, etapă a existenței, cât de bine ne este când îi avem pe părinți aproape, cu ei identificăm căldura căminului, iubirea și devotamentul, protecția și încurajarea, bucuria, dar și orice emoție care”construiește” copilul.

„Cinstește pe tatăl tău și pe mama ta, ca să-ți fie bine și să trăiești ani mulți pe pământul pe care Domnul Dumnezeuul tău ți-l va da ție”. (Ieșirea 20, 12). Tata și Mama sunt prelungirea pe pământ, a brațelor lui Dumnezeu și a tuturor bunătăților, iar în acest climat, copilul întoarce iubire, cinstire, ajutor, mângâiere și fapte mărinimoase, după putința sa.

În familie, copiii arată respect atât față de părinți, dar și față de toți cei mai mari. Dovedesc supunerea și recunoștința față de cel mai mare ca pe o necesitate. Cei mai mari împărtășesc dragoste celor mai mici, îi ajute și îi ocrotesc. Atunci când cel mai mic îl respectă pe cel mai mare, iar cel mai mare îl iubește pe cel mai mic, se creează o frumoasă atmosferă familială.

„Cinstirea” redă restituirea iubirii către persoanele aflate la vârstă înaintată, primind iubirea părinților, a bunicilor, restituim această iubire lor, bătrânilor, bunicilor. Dragostea părinților pentru copil, ca și răspunsul iubitor al copilului față de părinți, este dar natural, dar este și virtute ce trebuie cultivată, iar pilduitoare ne sunt Cărțile Scripturii și Viețile Sfinților: momentul Cana Galileii, momentul Răstignirii, Sfinții Constantin cel Mare, Sfântul Vasile cel Mare, Sfântul Fanurie, Sfântul Ioan Iacov Hozevitul, dar și Pilda fiului risipitor.

Broșura *Lucrările Simpozionului Școala, a doua familie*, ediția a XII-a, conține rezumatele lucrărilor participanților, direcți sau indirecți, la eveniment. Lucrarea reflectă punctul de vedere al autorilor, reprezentând responsabilitatea exclusivă a acestora. Coordonatorii lucrării nu sunt responsabili pentru informațiile utilizate de autorii materialelor transmise spre centralizare.

LUCRĂRILE SIMPOZIONULUI
"Școala, a doua familie"
Ediția a XII-a

Str. Vasile Alecsandri Nr.13
Făgăraș - Jud. Brașov

Lucrările Simpozionului "Școala, a doua familie"
ISSN 2558-8214, ISSN-L 2558-8214

Str. Vasile Alecsandri Nr.13
Făgăraș - Jud. Brașov

3 Aprilie 2026